HALKIN SESİ

5 Ekim 1976
250 Kuruş

77

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

Demokrasi Mücadelesinde CHP'ye mi Güveneceğiz Emekçi Yığınlara mı?

İZMİR TÜTED'DE REVİZYONİST OYUNLAR BOŞA ÇIKTI

9 ay önce İzmir'deki birçok demokratik kuruluş ortak olarak faşist diktatörlüğün sakat bıraktığı, tedavilerine mani olduğu, öldürttüğü yurtseverler hakkında bir bildiri çıkartmıştı. Bu bildiri hakkında İzmir toplu basın mahkemesinde açılan dava DGM'ye devredilmişti. Suç olan bir fiili ve devletin temellerini yıkanları övmek iddiasıyla DGM savcısı bu bildiriye imza koyan 15 kuruluşu bir ara kararıyla Haziran ayı içinde faaliyetten menetmişti. Bu kuruluşlar içinde TÜTED İzmir şubesi de bulunmaktaydı. TÜTED İzmir şubesi yönetim kurulu, TÜTED Ankara şubesi ve Genel Merkez kogrelerinde revizyonistlerin anti-demokratik davranışlarını protesto ettiği ve revizyonistlerin sosyal-faşist siyasetlerine karşı örgüt içi demokrasiyi savunduğu için İzmir'deki bir avuç revizyonist bu fırsattan istifade ederek şubeyi tepeden inme bir şekilde elde etme hazırlıklarına giriştiler. Daha önce bir olağanüstü kongre toplama girişimleri başarısızlıkla sonuçlanmıştı. Bunlar bunun üzerine İzmir içinde bulunan Karşıyaka ilçesinde Genel Merkezin tayin edeceği teknik elemanlarla bir şube kurma hazırlıklarına giriştiler. Genel Merkez de İzmir şube üyelerinin fikrini almak için 19. 9. 1976 Pazar günü İzmir TÜTED üyeleriyle bir toplantı düzenledi. Toplantıya TÜTED Genel başkanı yönetti. İstanbul'dan makina mühendisi Fevzi Şolt da revizyonistlere akıl vermeye gelmişti. Toplantı başlarken devrim şehitleri ve Başkan Mao Zedung için saygı duruşu yapıldı. Revizyonistler bu öneriye karşı çıkmaya cesaret edemediler, akıl almaz yalanlar, entrikalar ve dedikodularla DGM'nin yargıladığı İzmir şube yöneticilerini yargılamaya giriştiler. Teknik elemanlar bir avuç revizyonisti infialle karşıladılar. Onların yalanları, dedikoduları bir bir açığa çıkartıldı. Hile, yalancılık ve iftiraya karşı örgüt içinde demokrasi talebi yükseldi. Durumun kendileri için kötüye gittiğini görünce de toplantıyı sabote etmeye, bitmez tükenmez usul tartışmalarına çekmeye çalıştılar. Ancak bunu başaramadılar. İzmir'deki teknik elemanlar İzmir TÜTED şubesinin faaliyetine tekrar başlama olanağı kalmadığı takdirde Bornova'da bir şube açılmasına ve bu şubenin revizyonistler dışında bir kurucu heyet tarafından kurulmasına karar verdiler. Revizyonistler buna karşı kendileri Karşıyaka'da bir şube için kurucu heyet önerdiler. Oylama 80-49 revizyonistlerin aleyhine sonuçlandı.

İzmir'den Bir Devrimci

REVİZYONİST MURAT TOKMAK UĞURGÜL İŞÇİLERİNİN MÜCADELESİNE İHANET ETTİ

İstanbul'un Küçükköy bölgesinde bulunan Uğurgül televizyon fabrikasında işçiler Haziran ayı içersinde işten atılan temsilci arkadaşlarının işe alınmaları için direnişe geçmişlerdi. Aradan üç ay geçmesine rağmen 680 işçi direnişlerini sürdürüyorlar.

Direnişteki işçilere jandarmalar saldırdı. Bu saldırı sonunda işçiler direnişlerini fabrikanın karşısındaki arsada sürdürmeye başladılar. Fakat jandarma işçileri tekrar çevirdi ve direniş yerine gelen Maden-İş Bölge temsilcisi Murat Tokmak işçilere dağılmalarını söyledi. Sendikacılar işçileri dağıttıktan sonra haftada bir kere toplantı yapmaya başladılar. Bu arada patron yeni işçiler aldı, faşist Türk Metal-İş sendikasıyla toplu sözleşmeyi imzaladı.

Geçmişte Berec, bugün İzsal Döküm ve Kartal Eğe Sanayii ve daha bir çok işyerindeki direnişlere baktığımızda aynı durumu görmekteyiz. Sendika seçme hürriyeti veya işten atılan arkadaşlarının alınması için direnişe geçen işçiler karşılarında jandarma ve polis ile birlikte 13. ve 17. maddeyi bulmaktadırlar. Sendika ağaları da buna karşılık direnişleri dağıtmaktadırlar. İşverenler son MESS toplantısında aldıkları kararda da işçi sınıfına saldırılarını arttıracaklarını açık açık söylemişlerdir. İşverenlerin tek tek direnişlere olan saldırısı genel direnişlerle karşılanmalıdır. Birçok direnişin başarısızlığından ise Maden-İş yöneticileri sorumludurlar. Çünkü DİSK'in başına oturan Mehmet Ertürk-Aydın Meriç kliğinin işçi sınıfının çıkarlarını düşünmek gibi bir meseleleri yoktur. Birçok yerde olduğu gibi Uğurgül'de de işçilerin tepkileri sonucunda başlattıkları mücadeleyi bir yere kadar getirip, işçileri dağıtmaya çalıştılar.

Mehmet Ertürk-Aydın Meriç kliğinin güdümündeki Murat Tokmak ve Ali Alkan Uğurgül işçisini halktan ve devrimcilerden tecrit etmeye çalıştılar. Mücadeleyi desteklemeye gelen herkesi "patron adamı, ağız arıyor" diye karalamaya çalıştılar. İşçi düşmanı yüzlerinin açığa çıkmasından korktukları için böyle yapıyorlar. Murat Tokmak direniş yerine geldiğinde yalan dolan ile işçileri kandırmaya çalıştı. İşçileri "patronla görüşmeler yapıyoruz" diye aldattılar. Sendikaya muhalefet eden işçilerin kendilerini teşhir edeceklerinden korkan Murat Tokmak işçilere 750 lira ve erzak dağıttı, yürüyüş düzenleyeceklerini söyledi. Fakat işçilerin devrimci muhalefeti sendika ağalarının bütün çabalarına rağmen engellenemiyecektir. Bu işçiler bir gün onların ağalıklarını da yıkacaktır.

Küçükköy'den devrimciler

Kadirli'de Bir Yurtsever Daha Öldürüldü

15 Eylül günü azılı Türkeşçi Ergun Gök, Erenler kahvesinin önünde devrimci kardeşimiz Hayri Orak'ı vurdu. Polisler ise her zaman olduğu gibi bu cinayette de katille işbirliği içinde oldukları için katili yakalamıyorlar.

Hayri Orak'ın vurulduğu kısa zamanda duyuldu. Biz de vurulduğu yere vardığımızda Kozan'a hastahaneye götürülmüştü. Ortalık epeyce kalabalıktı. Az sonra Hayri Orak'ın öldüğü haberi geldi. Kadınlı-erkekli halk şehrin çıkışına yakın bir yerde cenazenin gelmesini bekledik.

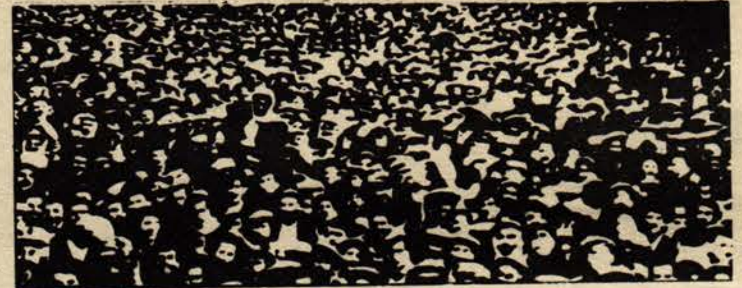
Daha sonra cenaze geldi. Önde Hayri Orak'ın cenazesi eller üstünde taşınıyordu. Böylece yürüyüşe geçildi ve "Katil Türkeş, Katil İktidar, Kahrolsun Faşistler, Bağımsız Türkiye, Hayriler Ölmez" diye sloganlar atıldı.

Cenaze evine varıldığında dört devrimci arkadaş konuşma yaptı.

Cenaze mezarlığa götürülüp gömüldükten sonra tekrar ölen arkadaşın evine geldik ve burada bağımsızlık andı içtik.

FAŞİST KATİLLERDEN HESAP SORULMALI!
KAHROLSUN AMERİKA VE RUSYA!

Kadirli'den bir devrimci

TEKKECİ GRUPLAR ÖZELEŞTİRİDE DÜRÜST OLMALIDIR

İçinde bulunduğumuz dönem, devrimci grupların revizyonizm ve Troçkizmden hızla sıyrılma ve Marksizm-Leninizm saflarında birleştiği bir dönemdir. Ancak bazı tekkeci görüşleri hala içinde barındıran gruplar 71' in maceracı çizgisini terketmiyorlar. Kitle örgütlerinde devrimcileri tecrit etme çabalarına kadar varan bir grupçuluk anlayışları var. Bu arkadaşlara göre de 71 hareketi troçkist, maceracı ve revizyonizmin batağında bir harekettir. O halde bu arkadaşlara şunu sormak lazım. Bu hareketin içinden çıkan mı, yoksa bu hareketin yanlışlığını başından beri gören ve defalarca uyarılarda bulunanlar mı doğru bir siyaset izlemektedirler? Madem 71 hareketi troçkist ve revizyonizmin batağında idi, o halde neden herkesin bu harekete katılması gerektiğini savunuyorsunuz? Biz bunun tam aksini, bir hareketin yanlış olduğunu bilerek katılmanın yanlışa yanlış katmak olduğunu savunuyoruz, ve bu böyledir.

Marksizm - Leninizmin bize öğrettiğine göre yanlışlar eleştirilerle uyarılmalı bu uyarılara rağmen yanlışların üzerinde israr ediliyorsa mücadele bayrağını yükseltmeli. Bu arkadaşlar sağ ve "sol" oportünizme karşı mücadelenin gereğini bilmiyorlar mı? Aksine çok iyi bildiklerini sanıyoruz. Yukarıda belirttiğim gibi grupçu duygularının ağır basmasıyla doğru siyaset koyan ve pratiğe uygulayanları bazı suni nedenlerle tecrit etme çabalarına girişmişlerdir. Fakat bu suçlamalarının ayakları yere basmadığından ve gerçekle de hiç bir ilgisi olmadığından bu çabaları, ters tepki yaparak kendilerini tecrite götürmektedir.

Bu arkadaşlar, ML yolunda yürümek için mücadele etmeli, eleştiri ve özeleştiride dürüst olmalıdır.

Muammer Mıhancı
Denizli

Revizyonist TSİP'liler HALKIN SESİ Dergilerini Parçaladılar

27 Eylül günü Ankara'da yapılan "DGM'ye Hayır" mitinginden sonra TSİP'li sosyal-faşistler, HALKIN SESİ Dergisinin dağıtımını yapan Tür-Da dağıtım şirketinin kapısındaki Halkın Sesi paketlerini tahrip edip 50'ye yakın Halkın Sesi dergisini parçaladılar. Mitingde devrimcilere saldırıp, onlardan gereken cevabı alan sosyal-faşistler, gizlice Halkın Sesi dergisini parçalayarak devrimcileri yıldırabileceklerini sanıyorlar. Aslında bu olay bile, onların ne kadar aciz olduğunu göstermektedir. Ankara'daki mitingde binlerce yurtseverin faşistlere ve sosyal-faşistlere nefretini haykırdığını gören revizyonistler, bunu engelleyemeyince çareyi devrimci dergileri parçalamakta buluyorlar. Ne faşistler ne de sosyal-faşistler Halkın Sesi'nin devrimci sesini susturamazlar.

Ankara'dan Bir Devrimci

HALKIN SESİ / HAFTALIK SİYASİ DERGİ. / SAHİBİ : Hüseyin Karanlık. / SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ : Kemal Doğan / YÖNETİM YERİ : Yeniçeriler cad. Çağlar Han, 45/2, Çemberlitaş-İstanbul. / YAZIŞMA VE ABONE ADRESİ : PK 1103 Karaköy-İstanbul / BASKI : Daily News Web Offset. / ABONE ŞARTLARI : Yurtiçi yıllık 125 TL, altı aylık 65 TL, Yurtdışı yıllık 200 TL. altı aylık 100 TL / İLAN ŞARTLARI : Santimi 30 TL. / YAYIN İLANLARI : 100 TL. / GENEL DAĞITIM : Tür-da / EGE DAĞITIM : Orhan Özşişman / ANKARA DAĞITIM : Fikri Nigiş

Demokrasi Mücadelesinde CHP'ye mi Güveneceğiz, Emekçi Yığınlara mı?

İşçi mücadelesini söndürmek için piyasaya sürülen görüşlerden biri de şudur: 'Seçimlere kadar uslu oturmalıyız, CHP parlamentoda çoğunluğu kazanıp demokrasi ve özgürlük getirecektir.'

Parlamentoculukla demokrasiyi birbirine karıştıran bu görüş sahipleri, ancak emekçi yığınların mücadelesinin demokrasi ve özgürlük getirebileceğini de gözlerden gizliyorlar. Halkın gerçek demokrasiye kavuşması bir yana, bugüne kadar kazanılan en küçük demokratik hak dahi, emekçi yığınların mücadelesinin eseridir. CHP ise, emekçi halkın mücadele etmediği şartlarda daima gericilikle ve faşizmle uzlaşmıştır.

Hatırlanacağı üzere, Devlet Güvenlik Mahkemelerinin Anayasaya girmesine CHP'li mebuslar da parmak kaldırmışlardı. Halkın mücadelesinin bastırıldığı 12 Mart şartlarında CHP'li parlamenterler, faşist çetenin dayattığı isteklere boyun eğdiler ve bu faşist mahkemelerin sorumluluğuna ortak oldular. Üçte iki çoğunluğun şart olduğu Anayasa değişikliği CHP sayesinde gerçekleşti. CHP'nin emekçi halka DGM'ler gibi "demokratik" bir armağanda bulunmasından bu yana henüz bir kaç yıl geçti. Aynı CHP, bugün halkın mücadelesinin yükseldiği şartlarda, Parlamento sınırları içinde bile olsa DGM'lere karşı çıkıyor.

Bir tek bu olay dahi, demokrasi ve özgürlük uğruna mücadelede güveneceğimiz tek gücün, emekçi yığınlar olduğunu gösteriyor. Bu nedenle yığın mücadelesinin ateşini söndürmeye çalışanlar, aslında demokrasi ve özgürlük uğruna mücadeleye karşı çıkmış oluyorlar. Demokrasi ve özgürlüklerin seçimlerle geleceğini söyleyenler, demokrasinin gerçekleşme olanağını da ortadan kaldırmış oluyorlar. 12 Martın "etkili ve yetkili" çevrelerinin bir parmak işaretiyle faşist anayasa değişikliklerine el kaldıranların, ilerde böyle davranmıyacakları konusunda inandırıcı bir kanıt var mıdır? Halkın mücadelesini söndürmeye ve işçi sınıfının atılımını durdurmaya çalışan bir CHP, hangi güce dayanarak "demokrasi ve özgürlük" getirecektir? Emekçi yığınların eseri olmayan, emekçi yığınların kanı ve teri pahasına kazanılmayan bir özgürlük var mıdır? Evet vardır, fakat bu özgürlük, halkın alın terini sömürme, yurdumuzu emperyalist talana teslim etme ve halkı ezme özgürlüğüdür. Eğer, emperyalistlere, büyük burjuvaziye ve toprak ağalarına ait olan bu özgürlükler daha da geliştirilecekse, o zaman işçi sınıfının mücadelesi bastırılmalı ve seçimlere kadar uslu uslu beklenmelidir. Yok eğer, emekçi halkın kurtuluşu ve özgürlüğünden yana isek, o zaman önümüzde tek bir yol vardır: Proleter devrimci ideoloji ve siyasetlerin gösterdiği yönde emekçi yığınları mücadeleye seferber etmek! Proleter devrimci siyasetle cihazlanmış halk yığınlarının yurdumuzun kaderine hakim olması için çalışmak!

Özgürlük mücadelesinde güveneceğimiz tek güç, devrimci yığınlardır. CHP ise, yığınların mücadelesini desteklediği ölçüde demokrasiden yana olabilir.

Proletarya önderliğindeki yığın hareketinin fırtınası, ona engel olmak isteyenleri eninde sonunda yıkacak ve yurdumuza gerçek özgürlük ve demokrasiyi getirecektir.

Hiç fırtınanın, parlamento duvarlarına hapsedilebildiği veya seçim sandığına kapatılabildiği görülmüş müdür?

HALKIN SESİ

Cumhuriyet Yurdu Polis Tarafından Zorla Boşaltıldı

Devrimci ve yurtsever öğrencilerin kaldıkları yurtlara yapılan faşist baskılardan sonuncusu SBF (Siyasal Bilgiler Fakültesi) Yurdunun boşaltılmasıydı. 26.9.1976 sabahı 5.30 sıralarında 4 otobüs dolusu Toplum ve sivil polislerce yurdumuz kanunsuz bir şekilde basıldı. Birçok arkadaşımız dövüldü, kitapları alındı ve yırtıldı. Daha sonra da otobüslere doldurularak kız öğrencilerin kaldığı Yenişehir yurduna getirildik.

SBF yurdunda 700'e yakın öğrenci kalıyordu. Yenişehir yurdunda da 300'e yakın kız öğrenci vardı. Bize gösterilen tamir gerekçesi Yenişehir yurdunda kalan kız arkadaşlara da gösterilmişti.

SBF Yurdu Ankara'da devrimcilerin olduğu tek yurttur ve faşistlere karşı mücadelede önemi büyüktür. 3 Fakültenin ortasındaki bu yurdu faşistler ele geçirirlerse bu okullarda devrimcilere karşı baskıları yoğunlaşacaktır.

Bütün devrimcileri, yurtseverleri bu kanunsuz baskılara karşı mücadeleye çağırıyoruz.

Cumhuriyet ve Cebeci yurdunu kapattırmayacağız, faşistlere terketmeyeceğiz

Kahrolsun Faşizm!

SBF ve Cebeci Yurdu Öğrencilerinden Bir Grup

REVİZYONİSTLERİN YALANLARI BOĞAZİÇİ ÜNİVERSİTESİ ÖĞRENCİLERİNİN BİRLİĞİNİ BOZAMAZ

Son günlerde basında Boğaziçi Folklor Kulübünün (BÜFK) gericilerin ve tutucuların eline geçtiği, bu sebeple çalışamaz hale geldiği yolunda haberler çıktı. Hiç bir gerçek dayanağı olmayan bu haberler yönetime gelen ilericileri, devrimcileri karalamak amacını taşımaktadır ve bir avuç revizyonist tarafından kendi lehlerine kamuoyu yaratmak için basına verilmektedir.

Sene sonu yapılacak olan genel kurulda çeşitli sahtekarlık ve tüzük oyunlarıyla (kulüpte aktif çalışmış birçok üyenin oy hakkını elinden aldılar, kendilerine oy verecek diye hiç çalışmamış bir sürü üyeye de oy hakkı verdiler) yönetimi bırakmamak isteyen revizyonistler kulüp içinde oluşan haklı tepki ve geniş muhalefet sayesinde yönetimden uzaklaştırıldılar.

Seçimi kaybeden revizyonistler ellerinde bulundurdukları kulüp parasını ve evrakları gaspettiler. Bununla da yetinmeyerek kulübün yaz dönemi faaliyetlerini baltalama girişimlerine başladılar. BÜFK'ün Yarımca Kültür ve Sanat Şenliği'ne katılmasını önleyemeyince, Ağustos ayında Portekiz'de yapılan folklor festivaline gidilmesini engellemek için polise ihbarda bulundular. Dördüncü Şubeye yaptıkları yazılı ihbarla yurtdışına çıkacak olanların "öğrenci olmadıkları" yalanını söyleyerek pasaport alınmasını engellemeye çalıştılar. Ayrıca Portekiz'deki festival komitesine, gelenlerin "yeteneksiz oyuncular", "Maocular", "tutucular" olduğunu yazarak kulüpe komite arasındaki anlaşmanın feshedilmesine çabaladılar. Tüm bunlara rağmen kulüp yönetimindeki yurtseverlerin, devrimcilerin çalışmaları ve üyelerin aktif desteğiyle BÜFK, Portekiz'deki festivale katıldı ve Portekiz halkının haklı sevgisini ve beğenisini kazandı.

Gerçek durum böyleyken revizyonistler basına yalan haberler vermeye devam ediyorlar. Kendilerini kulüp yetkilisi gibi gösterip, BÜFK'ün ilerici geçmişine sahtekarca sahip çıkıyorlar. Halbuki BÜFK, bir eğlence kulübü olmaktan çıkıp, halk kültürünü derleyen, değerlendiren ve ileriye dönük çalışmalarda bulunan bir kulüp haline devrimcilerin uzun süreli, sabırlı çalışmaları ve yönetimleri sayesinde ulaşmıştır. Çok kısa süren iktidarlarını "revizyonizme karşı olduklarını" söyleyen ortayolcuların koltuk değnekleriyle bile sürdüremeyen ve gerçek yüzleri kulüp tabanında ve öğrenci kitlesi önünde açığa çıkan bu sahte "devrimciler" BÜFK'ün önümüzdeki dönem yapacağı çalışmalarla kamu oyu önünde de teşhir olacaklardır.

Revizyonist sahtekarlar BÜFK'ün çalışmalarını karalayamayacak ve BÜFK'ün yurtsever birliğini bozamayacaklardır.

Kahrolsun Revizyonizm!

Yaşasın devrimcilerin, yurtseverlerin anti-faşist anti-revizyonist birliği!

BÜFK Üyesi Devrimciler

Faşist Saldırı ve Revizyonist İhanet Sonucu

İŞÇİ SINIFI BİR ŞEHİT DAHA VERDİ

İşçi sınıfımız geçtiğimiz hafta bir şehit daha verdi. Profilo işçisi Yakup Keser, faşist saldırı ve revizyonist ihanet sonucu öldürüldü. Profilo işçileri üç gün süren direnişleri boyunca polis kurşunları, sis bombaları, panzer ve cop karşısında göğsünü gerdi ve "hepimiz birimiz, birimiz hepimiz" diye haykırdı. Yakup Keser, sınıfının bu yüce davasına hayatını adadı. Profilo işçisi Yakup Keser'in anısı direniş meydanlarında, miting alanlarında tüm Türkiye sathında yine aynı şiarda yaşayacak: "hepimiz birimiz, birimiz hepimiz için."

Profilo işçileri DGM'lere karşı gelişen mücadeleye bütün güçleriyle katılmışlardı. Bütün işçiler gibi Profilo işçileri de aynı ihanete uğradılar. Profilo'nun mücadelesi revizyonistler tarafından durduruldu. Daha sonra patron Jak Kamhi, 18 işçiyi atmaya kalktı. İşçiler direnişi yeniden başlattılar. DİSK içindeki sosyal-emperyalizmin beşinci kolu Ertürk-Meriç kliğinin adamlarından Hikmet Aslan bu direnişi "bayram" gerekçesiyle bastırdı. Bayramdan sonra işçiler tekrar direnişe geçtiler. İşçilerin karşısına panzer cop ve kurşunla birlikte revizyonist sendika ağaları çıktılar. İşçileri böldüler. Profilo işçilerini kısım kısım jandarma araçlarına bindirttiler. Böylece direnişin kırılmasını, 400'e yakın işçinin gözaltına alınmasını, onlarca işçinin işkence görmesini sağladılar. İşçiler revizyonist ihaneti bir kere daha yaşadılar. Mücadelede ne revizyonist ağalara, ne de subaya, jandarmaya güvenmemek gerektiğini kavramaya başladılar.

İstanbul'da çeşitli fabrikalarda işten atılmalar devam etmektedir. Her yerde işçiler mücadele talebiyle harekete geçiyorlar. Fakat karşılarında en önce Maden-İş'in revizyonist sendika ağalarını buluyorlar. Alibeyköy bölgesinde fabrikalardan yüz kadar işçi atılmıştır. Fakat revizyonist ağalar işçileri oyalamaya devam etmektedirler. Boronkay'da işçiler atılan arkadaşlarını geri aldırmaya başarmışlardır. Bu, işçilerin revizyonistlerin bastırma çabalarına göğüs germeleri, kendilerini engellemeye gelen Hikmet Aslan'ı yuhalayarak kovalamaları sayesinde gerçekleşmiştir. İşten atılmalara, MC'ye DGM'ye ve faşist saldırılara karşı mücadele, ancak işçilerin kendi güçlerine güvenmeleriyle başarı kazanacaktır. HALKIN SESİ'nin işçi mücadeleleri ile ilgili olarak yayınladığı birinci ve ikinci özel sayılarında ortaya koyduğu hedef işçiler için biricik yoldur: "Revizyonist ihaneti yıkmak ve proleter devrimci işçi önderlerinin etrafında birleşmek"

Bir İşçi Anlatıyor:

BAYRAMDAN ÖNCEKİ DİRENİŞTEN BİR SAHNE

"Geceyi fabrikada nöbet tutarak yatmadan sabaha kadar sohbet ederek geçirdik. Sabahleyin bayan arkadaşlarımız geldiler. Onları duvarlardan iple çekerek içeri aldık. Halktan ve çeşitli fabrikalardan taksilerle ekmek ve sigara geldi.

"Bir arkadaşın çocuğu ölmüş. Hanımı çocuğu nu kollarına alıp kapının önüne getirmiş. Polisler çocuğa bakıp içerdeki arkadaşı çağırtmışlar. Arkadaş dışarı çıkıp hanımına 'niye geldin?' diye soruyor. Hanımı, çocuklarının öldüğünü söylüyor. Arkadaş, çocuğa bakıp, hanımına, 'sen git, ben buradan çıkmayacağım' deyip içeri giriyor."

Muhabirimiz Anlatıyor:

Mecidiyeköy Halkı Canlabaşla

Çarşamba sabahı erkenden polisler gelmeye başlayınca anladık ki bir şeyler olacak. Saat 09.00'da işçiler direnişe geçtiler. Polis de silahlı-bombalı saldırıya geçti. Saldırı sırasında işçiler ellerine ne geçerse polise attılar. Bir panzer yaralandı ve gitti. Çatışmada işçiden ve polisten yaralananlar oldu. Polis 15-20 dakika içinde geri çekilmek zorunda kaldı. Halk önce durumu seyrediyordu. Daha sonra civardaki emekçiler ve işçilerin yakınları işçilerle bağ kurmaya, yiyecek götürmeye başladılar. Polisin engellemelerine rağmen işçilere yiyecek ve haber ulaştırıldı. Sendikadan ise hiç bir haber yoktu. Polisler halkı dağıtarak fabrikaya saldırmaya çalışıyorlardı. Öz lem Sineması önünde toplanmış halkı bölmeye çalıştılar. Devrimciler, halkın birliğini sağlamak için slogan atmaya başladılar. "Atılanlar Alınsın", "Polis Dışarı", "Ne Amerika Ne Rusya" ve "Katil İktidar" gibi sloganlar atıldı. Halkı dağıtamayacağını anlayan polis, baskısını gevşetti. Saat 18.00'de 6 tane panzer ve 800 kadar polis daha geldi. Halka coplarla saldırıya girişti. Polis, hedef gözeterek ateş açtı. Halkın içinde önder durumunda bulunduğunu sandıkları kişileri özellikle seçiyorlardı. Devrimciler yılmadan polisin üzerine yürüdüler. "Katil İktidar" sloganı ile büyük bir kitle harekete geçti, her yandan polisin üzerine taş ve demir yağıyordu. Sivil polisler halkı aldatmak ve devrimcilerden soğutmak için " Kahrolsun Türkiye" diye bağırmaya çalıştılar. Çatışma sonunda gerileyen polis, alanı saat 19:30'da terketti.

Perşembe günü sabahın erken saatlerinde fabrikanın önüne gelen halkın sayısı tahminen 2000'in üzerindeydi. Dışardaki fabrika köprüsünün üzerinde bir grup işçi, slogan atıyor, marş söylüyordu. Halk da işçilerin sloganlarına katılıyordu. Polis henüz sayısı az olduğu için durumu idare etmeye çalışıyordu. İçerdeki işçileri desteklemek için daha önce dışarda kalan işçiler de içeri girmek istediler. O sırada çıkan çatışma sırasında halkın taş yağmuruyla gerileyen

MC'nin Saldırganlığını Kararlılıkla Göğüsleyelim

MC iktidarı Ankara Belediye Başkanı Vedat Dalokay'ı görevden aldı. Yine iktidar, 100 bin öğretmenin örgütü TÖB-DER'i kapattı. MC, TÖB-DER'den sonra diğer büyük kitle örgütlerini de kapatacağını ilan ediyor. Süleyman Demirel, sıkıyönetim tehditleri savuruyor.

MC'nin son saldırıları, onun yıkılmaktan kurtulmak için başvurduğu son çarelerdir. MC, bütün gücünü harcadığı, bütün imkanlarını seferber ettiği halde DGM'leri yeniden yasalaştıramamıştır. Kamuoyundaki tecriti gittikçe hızlanan MC son çareyi saldırganlıkta buluyor. Bir yandan işçi direnişlerine polisi vahşice sürerken, öte yandan halkın örgütlenme, gösteri yapma ve fikir özgürlüğüne saldırıyor.

MC, iktidara geldiğinden bu yana ayakta durabilmek için sürekli bir baskı ve saldırı politikası uygulamıştır. Durumunun en fazla kötü olduğu bugün MC, yapabileceğinin en çoğunu yapmaya çalışıyor.

MC'nin saldırılarına karşı bütün yurtseverlere düşen görev, direnmektir. Bugün MC ile beraber toplumumuzdaki en gerici güçleri temsil eden revizyonistler, halkı bastırmaya çalışıyorlar. Bu sosyal-emperyalist uşakları, direnişi engellemek için MC'nin tehditlerini tekrarlıyor, halkı sıkıyönetimle, 12 Mart zulmüyle korkutmaya çalışıyorlar.

MC'nin saldırganlığını boşa çıkarmak kararlı mücadeleyle mümkündür. Halk mücadeleyi sürdürmeli, bütün yurtseverler revizyonist engelleri aşmalı, saldırıları azimle göğüslemelidir. Kararlı bir mücadele, MC'yi daha da tecrit edecek, onu yıkılışa daha da yaklaştıracaktır.

Revizyonistlerin İhanetini Yaşadık

"Çarşamba gecesi revizyonistler polis le işbirliği halinde içeri kendi adamlarını ve İGD'lileri soktular. İGD'liler içeri girer girmez işçileri yıldırmak için propagan daya başladılar. "Orduyla başa çıkılır mı", "tiner bidonlarının üstüne bir bomba düşse yanar kül oluruz" gibi sözlerle işçiyi bastırmaya çalıştılar. En sonunda revizyonist sendika ağalarının adamı olan fabrika dışından sarışın, gözlüklü birisi direnişi kırmak için açıktan açığa propagandaya başladı. İşçileri aldatmak için şunları söyledi:

"Temsilci arkadaşlarımızı dışarı gönderdik. Albayla anlaşacaklar. Buradan rahatlıkla çıkacağız. Yarın sendikada buluşuruz. Albay namus sözü verdi. Bizi polise teslim etmez."

"Devrimciler bu revizyonist propagandanın işçiler üzerindeki etkisini yenemediler. Revizyonistler ilk önce bir kısım işçiyi elbiselerini değiştirmek için çamaşırhaneye gönderdiler. İşçi arkadaşlar orada direk polisin eline düştü. Feci şekilde dövülerek ve yerlerde sürüklenerek götürüldüler.

"Daha sonra revizyonistler işçileri Albay'a teslim ettiler. Albay "teşekkür ederim arkadaşlar" dedikçe, revizyonistler işçilere Albay'ı alkışlatıyorlardı.

"İşçilerin bindirildiği cemseler revizyonistlere bakılırsa Gültepe'ye gidecek ve işçiler evlerine dönecekti. O kadar ki revizyonistler yolda devrilen cemseden işçilerin kaçmamalarını istediler. Sonunda cemseler gele gele Gayrettepe'deki 1. Şube'ye geldiler. Arabalardan iner inmez üzerimize coplar yağdı. Bize savaş esiri gibi muamele ettiler. Bir kız arkadaşı çok fena dövdüler. Hepimiz dayak yedik. Revizyonistlerin bizi götürmek istedikleri yolun ne olduğunu şimdi gördük."

"Devrimciler bu revizyonist propagandaya ruz. Zaten direnişimiz başarıya ulaştı sayılır. Arkadaşlarımız için bu kadar direndiğimiz yeter. Biz gücümüzü ispatladık. Zaten

Direnişe Katılan Bir İşçi

Türkiye ve Irak Hakim Sınıflarının Açık İşbirliği

IRAK HELİKOPTERLERİ HAKKARİ'NİN ÜZÜMLÜ KÖYÜNÜ BOMBALADILAR

Geçtiğimiz günlerde Türkiye sınırını geçen 3 Irak helikopteri Hakkari'ye bağlı bir köyü iki defa bombalamıştır. Bombalama sonucu dört kişinin yaralandığı bildirilmektedir. Irak helikopterlerinin saldırısına jandarma kuvvetleri seyirci kalmışlardır.

Bu bombalamanın hedefi nin her iki ülkede yaşayan Kürt ulusu olduğu açıktır. Irak helikopterleri Irak' ta başladıkları bir harekatı Türkiye'de tamamlamışlar dır. Her iki ülkenin hakim sınıfları, ezilen Kürt ulusuna karşı açık bir işbirliği halindedir. Bütün ilerici ler ve demokratlar Kürt emekçilerine karşı girişilen bombalı saldırıları ve gizli işbirliğini protesto etmelidirler.

Bu olaydan çıkartılacak bir başka sonuç da şudur: Türkiye ve Irak hakim sınıflarına karşı, her iki ülkedeki Kürt milliyetinden halkın kurtuluşu bu ülkelerdeki Türk ve Arap halklarıyla birleşmekten geçmektedir. Milli zulme karşı gelişen hareketi ezmek için her zaman işbirliği halinde bulunan iki ülkenin hakim sınıflarını yenilgiye uğratmak ancak bu yolla mümkündür.

Profilo İşçilerini Destekledi

polisin şaşkınlığından yararlanan bir grup işçi içeri girdi. Kadın ve çocuklar da çatışmaya katılmıştı. Polis son çareyi personel binasına sığınmakta buldu. Halkın attığı taşlar bu binanın camlarını da paramparça ettiğinden polis sığınacak delik arıyordu. Halk polisin attığı sis ve ses bombalarına artık aldırmıyordu. 20-30 dakikalık bir çatışmadan sonra panzerler ve takviyeler gelmeye başladı. Ani polis saldırısı sonunda halk üç bölüme ayrıldı. Ancak halk sıkıştırıldığı üç sokakta da direndi. Çatışma sahası "Bağımsız Türkiye", "Satılmış Polis", "Hükümet İstifa", "İşçiler Birleşin" ve "Katil İktidar" sloganlarıyla çınlıyordu.

Mahalleye sıçrayan çatışmaya kadınların büyük katkısı oldu. Kadınlar sürekli etek lerine taş doldurarak cadde ye yığıyorlardı, bazı kadınlar ise evlerinin çatısındaki kiremitleri kırarak halkaa taş yetiştiriyorlardı.

Halk, panzerlerin sürekli saldırmasına ve bomba yağdırmasına rağmen yine de direniyordu. Çatışmanın en ön saflarında yer alan proleter devrimciler halkın birliğini sağlıyor, civardaki insanları mücadeleye çağırıyorlardı.

Gülbağ caddesine ve Gülbağ'ın son durağına kadar va ran panzerler, kadınlara ve çocuklara dahi saldırıyordu. Bu durum halkın nefretini bir kat daha arttırıyor, çevredeki bütün evlerden "Bağımsız Türkiye", "Hükümet İstifa"ve "Katil Polis" sloganları atılıyordu. Polisle en ön safta çarpışan proleter devrimci arkadaşlarımızı alkışlayan kadınlar hırslarından ağlıyor ve "kardeşlerinizi yalnız bırakmayın, bu köpeklere fırsat vermeyin" diye bağırıyorlardı. Artık hiç bir şey yapamayacağını anlayan polis panzerleri geri çekmeye başladı.

Saat 11.00'de jandarma geldi. Polis çevreyi kontrol altına aldı. İçerde İGD'li revizyonistlerin çabaları sonucu, işçiler jandarmaya teslim olmayı kabul etmişlerdi. İçerde devrimci önderliğin sağlanamaması, revizyonistlerin direnişi kırmalarını sağladı.

İTÜ ÖĞRENCİLERİNİN YÜRÜYÜŞÜ

İTÜ öğrencilerinin düzenlediği "Demokratik Üniversite-İTÜ Yurdu Açılsın" miting ve yürüyüşü Cuma günü İstanbul'da yapıldı.

Saat 14.00'de 2000 civarında İTÜ öğrencisi, onları desteklemeye gelen çeşitli dernek ve kuruluşlar devrimci ve yurtseverler Beşiktaş'tan yürüyüşe geçtiler. Yürüyüş boyunca "Demokratik Üniversite","İTÜ Yurdu Açılsın, Karakollar Kalksın", "Gençliğe Can Gi venliği", "DGM Kapansın, Zindanlar Boşalsın", "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Türkiye" sloganları atıldı. Yürüyüş Taksim alanında son buldu. Tüm devrim şehitleri ve bir gün önce Profilo'da polis tarafından katledilen Yakup Keser'in anısına 3 dakikalık saygı duruşu yapıldı.

Mitingde ilk konuşmayı İYDGD (İstanbul Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği) başkanı Ali Rıza Öğüt yaptı. Daha sonra İTÜ-DER adına bir İTÜ öğrencisi konuştu. Militan Gençlik Dergisinin görüşlerini savunan bir genç yaptığı konuşmada gençliğin birliği meselesine değindi. Halk düşmanı sosyal-faşistlerin gençlik içindeki uzantısı olan İGD'nin bu birliğe alınmaması gerektiğini söyledi. Ülkemiz üzerinde hegemonya peşinde koşan iki süper devlete karşı mücadelede gençliğin yerini alması gerektiğini söyledi.

Mitingde konuşma yapan İTÜ öğrencisi Yalçın Büyükdağlı 1968'lerde NATO ve ABD emperyalizmine karşı yiğitçe direnen gençliğin başdüşmanlarımızdan biri olan Rus Sosyal-emperyalizmine karşı mücadele ettiğini ve etmekten geri durmayacağını söyledi. Gittikçe artan savaş tehlikesine karşı ve milli bağımsızlığımızın korunması ve kazanılması uğruna mücadelede öğrenci gençliğin halkının yanında yer alacağını söyledi.

Bütün konuşmacılar işçi-öğrenci birliğine değindiler ve işçi mücadelesini arkadan hançerleyen revizyonist ihaneti mahkum ettiler.

"Faşizmin Tırmanışı" Tahlilinc
Oportünist Bir Manevra İle '

Halkın Kurtuluşu dergisinin 27 Eylül 1976 günü çıkan 24. sayısının başyazısında şöyle deniyor:

"Revizyonizme karşı cephe alan, ama ülkemizde sınıf mücadelesinin gelişmesini kavramayan bazı gruplar ise, bu büyük mücadele günlerini işçi sınıfı hareketinin dışında soyut tartışmalarla geçiriyorlardı. Bunların siyasi tespitleri yanlıştı. Ülkemizde faşizmin gerilediğini, sosyal-faşizmin tırmandığını, asıl büyük tehlikenin sosyal-faşizm olduğu ve asıl onunla mücadele edilmesi gerektiğini ve daha da ileri giderek 'MC iktidarının Amerikan işbirlikçiliğinden sosyal-emperyalizmin işbirlikçiliğine dönüşmekte olduğunu' söylüyorlar. Ve bu şartlarda revizyonistlerin önderliğinde gelişecek bir genel grev hareketinin sosyal-faşist diktatörlüğün şartlarını yaratacağını iddia ederek işçi sınıfı mücadelesi karşısında kayıtsız kaldılar."

GERÇEKLER, HALKIN MÜCADELESİNİN YÜKSELDİĞİNİ FAŞİZMİN GERİLEDİĞİNİ VE REVİZYONİZMİN TIRMANDIĞINI GÖSTERİYOR

Aydınlık ve Halkın Sesi, iki yılı geçen bir zamandan beri, halkın mücadelesinin yükseldiğini ve faşizmin gerilediğini belirtiyor ve son zamanlarda da sosyal-faşizmin tırmanmakta olduğuna dikkat çekiyor. Bu tahlilin doğruluğunu, her olay gözlere sokmaktadır.

MC iktidarının son işçi hareketi karşısındaki aczi, faşizmin gerilediği gerçeğinin son kanıtıdır. Şimdiki durumu, faşizmin yükseldiği 12 Mart dönemi ile karşılaştıralım. O zaman en küçük işçi kıpırdanışı ağır terörle bastırılıyordu ve kitleler geniş ölçüde durgunluk içindeydi. Bugün geniş işçi yığınlarının mücadelesi karşısında, faşistler çaresiz ve mecalsiz bir duruma düşmüşlerdir. MC iktidarı, Mecliste çoğunluğa sahiptir, fakat bir yıldır DGM kanununu çıkaramıyor ve 11 Ekime kadar çıkaramıyacağı da anlaşılmıştır. Bu olay da, faşizmin gerilediğini ve çoğunlukta olduğu parlamentodan en fazla önem verdiği kanunu bile geçiremediğini gösteriyor. Oysa, faşizmin yükseldiği dönemde anayasa bile faşistlerin parmak işareti ile değiştiriliyor ve CHP'liler dahi faşist değişikliklere el kaldırıyordu. Bir kanıt daha verelim: MC iktidarı, halkın bir çok demokratik hakkı kullanmasını zorbalıkla bastıramıyor. Yürüyüşler, mitingler yapılıyor. Baskı altında da olsa devrimci yayınlar kitlelere ulaşabiliyor. Bütün bunlar faşizmin gerilemesinin göstergeleridir.

Sosyal-faşizm (revizyonizm) ise tırmanış içindedir. Revizyonistler, yükselen kitle mücadelesinin içine girerek, bu kitle mücadelesini karşı-devrimci bir yöne çevirmek istiyorlar. Revizyonizmin son işçi hareketindeki gerici etkinliğini görmezlikten gelenler, yalnız revizyonizmi güçlendirmiş olurlar. DİSK, TÖB-DER, Mühendis Odaları, Tüs-Der, diğer bazı kitle örgütleri ve çeşitli ilerici güçler üzerinde revizyonizmin etkisi ve denetimi son yıllarda güçlenmiştir. Rus sosyal-emperyalizminin yükselişine ve yurdumuzdaki etkinliğinin artışına paralel olarak, sosyal-faşizm de tırmanmaktadır. Halkın Kurtuluşu, gerçeklere sırt çevirmek ve bu tırmanışı reddetmekle, aslında revizyonizmin yükselişine yardımcı oluyor.

Bizi demokrasiye ulaştırmasa bile, MC iktidarının yıkılması iyidir, halkın yararınadır ve geniş yığınların isteğine uygundur.... Bu mücadele, halkın güçlerini geliştirecek ve faşizmle kesin hesaplaşma için halkın güç toplamasına hizmet edecektir. ...

Tüm çalışanların grevi yalnız emperyalizme ve MC faşizmine değil, sosyal-emperyalizme ve onların revizyonist işbirlikçilerine de bir darbe olacaktır. Çünkü emekçi halkın siyaset sahnesine daha güçlü olarak çıkması, onların yurdumuzun yeni efendileri ve diktatörleri olma planlarına karşı en güçlü tedbirdir. ...

İşçi sınıfının ve
nanlar, siyasi grev haz
lığını yapmalıdır. (Halk
DARINI DÜŞÜRMENİN I

Tüm çalışanların
mekçi kitleler içinde, ö
ve sendikalarda yoğun bi
adım adım ilerlemek ge
Tüm çalışanların
paganda çalışmasında. D
te Rus sosyal-emperyali
def almalıyız. ... (Halk
ĞIMSIZLIĞIN DÜŞMANI
ŞANLARIN GREVİ)

HALKIN KURTULUŞU HATASINI GİZLEMEYİ GERÇEKLERİN ZAFER KAZANMASINDAN ÖNEMLİ GÖRÜYOR

Hayat, proleter devrimci tahlillerin doğruluğunu gösterdikçe, devrimci kitleler Halkın Kurtuluşu'nun revizyonizmden ödünç aldığı tahlilleri mahkum ediyor. O zaman Halkın Kurtuluşu da tornistan yaparak oportünist bir manevraya başlıyor. Mahkum olan hatalı görüşleri terkederken yılan gibi kıvrılıyor. Eski tahlili mümkün olduğu kadar sessiz bir şekilde piyasadan çekmeye ve doğru görüşleri ürkek bir şekilde savunmaya başlıyor. Dürüst bir tutumla eski hatalı görüşünü mahkum edip, doğru görüşleri güçlendirme görevini yapmıyor. Kendi kıvrılışını gizlemeyi, gerçeklerin zafer kazanmasından daha önemli görüyor. Çünkü onlar Marksizm gerçeğinin üzerine kendi tekke menfaatlerini çıkarıyorlar ve devrimcilerin gözünü boyamaya çalışıyorlar. Bu arada, kabul etmeye başladıkları tahlilleri ve siyaseti uzun zamandan beri savunan proleter devrimcilere hücum etmeyi de her zaman olduğu gibi ihmal etmiyorlar. Üstelik yalana sarılıyorlar. Proleter devrimcilerin savunduğu tahlille bazı oportünist görüşleri yan yana getirerek, doğru tahlil üzerine gölge düşürmeye çalışıyorlar. Halkın Kurtuluşu, bunu yaparken de açık ve dürüst değildir. Kendi uydurduğu görüşleri kimin savunduğunu tabiatıyla belirtemiyor. Oportünist bir tutumla proleter devrimci tahliller üzerinde bulanıklık yaratmayı hedef alıyor.

Daha bir yıl önce "halkın mücadelesinin yükseldiği" tahlilini reddedeceksin, sonra da bu tahlili iki yıldan fazla zamandır ortaya koyanları "ülkemizde sınıf mücadelesinin gelişmesini kavramamakla" eleştireceksin! Bu derece utanmazlık olur mu? Daha düne kadar "faşizmin tırmandığı" şeklindeki revizyonist tahlilin yılmaz savunuculuğunu yapacaksın sonra da şöyle yazacaksın:

"Gazetemiz 'işçi sınıfı ve emekçi kitleler en geniş saflarla mücadeleye atıldığı, faşist saldırıları etkisiz kılacak kararlılığı gösterdiği ve bunun için gerekli olan hazırlığı ve teçhizatlanmayı daha başında başlattığı takdirde faşizmi gerileteceğini' söylüyordu. ... Hayat, gazetemizin tespitini doğruladı." (Halkın Kurtuluşu, sayı 24, başyazı)

Halkın Kurtuluşu, faşizmin gerilediği tahlilini de oportünist bir manevra ile benimsiyor. Eskiden revizyonist bir tahlil savunduğunu, oysa Türkiye'de proleter devrimcilerin doğru bir tahlil ortaya koyduklarını ve şimdi bu doğru tahlile katıldığını, devrimci bir tutumla açık bir şekilde ortaya koymuyor. Bunu yapmadığı gibi, çeşitli yalanlar ekleyerek dev

rimci görüşlere hücum edi
rilediği" tahlilini de son iş
ren başlatmaya kalkıyor. (
bu tahlili bugün savunmak
faşizm de onların revizyon
andan itibaren gerilemeye
tuluşu, her zaman olduğu g
miyor ve iki gün öncesini d

Halkın Sesi, 27 Nisan
nın başyazısında "MC İKTİ
DEMOKRATİK YOLU TÜM
DİR" şiarını ileri sürdü. E
ÇALIŞANLARIN GREVİ içi
Halkın Kurtuluşu ne yaptı?
bu siyaseti benimsemesi ta
bir tavır almadı. 17 Mayıs
le yazdı:

"günümüzün belki de
mi olan 'Genel siyasi grev'

"BELKİ DE EN GEÇE
Sesi'nin savunduğu genel g
olunca, Halkın Kurtuluşu d
den vazgeçmeye başladı. Ş
leter devrimcilerin "bir ge
yal-faşist diktatörlüğün şa
vunduklarını yazıyorlar. Ha
dan beri faşizme karşı mü
mel taktiği" olarak ileri sü
linde devam ettirdiği tutum
aşağı göstermeye kalkışıyo

YALANIN AMACI
HALKI VE DEVRİMCİLER

Yalancılık bu kadarla
darının Amerikan işbirlikç
yalizmin işbirlikçiliğine dö
linde bir görüşü proleter d
ya kalkıyorlar. Böyle bir t
devlet arasında rekabet de
fikrini kafasından bir türlü
Kurtuluşu'na yakışabilir.
yalanlar savurduğu paragr
şöyle yazıyor:

"Amerikan işbirlikçi
iktidarının son aylarda So
leriyle geliştirdiği sıcak i
lerin ağabeybabalarına kucak
lara cesaret veriyor."

MC, "ABD işbirlikçi
Peki işini bugün kimin işb
tiriyor? Pek belli değil, a
ki içinde. Öte yandan MC,
açıyor". Bu tahlil, iki süp
kabeti ve gene her ikisinin

en
'apılan Tornistan

in halkın menfaatini savu
ma hareketinin bayraktar
;esi. sayı 54. MC İKTİ -
MOKRATİK YOLU)

evini hazırlamak için. e-
ikle işçi sınıfı saflarında
ropaganda sürdürmek ve
iğini söylüyoruz. ...
evi için yapacağımız pro
iirel-Türkeşlerle birlik-
inin işbirlikçilerini de he
Sesi. sayı: 61. MİLLİ BA-
NA KARŞI TÜM ÇALI -

Tüm çalışanların grevi fikrini başta işçi sınıfımız ve sendikalar olmak üzere bütün çalışan kitleler içinde yaymak, bu yönde kararlar alınması için çalışmak, bu yoldaki bütün çabaları birleştirmek çok önemli bir devrimci görevdir. (Halkın Sesi sayı: 62. TÜM ÇALIŞANLARIN GREVİ GERÇEK BİR İHTİYACA CEVAP VERMEKTEDİR)

MC'nin yıkılması için tüm çalışanların genel grevinde eylem birliği bu mücadele içinde sağlanabilir. Milli bağımsızlık hedefi tüm Türkiye halkını MC'ye karşı da birleştirebilir. Böyle bir mücadele işçilerin kurup geliştirdikleri sendikalarına sahip çıkmalarını sağlayabilir. (Halkın Sesi. sayı: 69. İŞÇİ SINIFININ EYLEM BİRLİĞİ)

:. Ayrıca "faşizminge
mücadelesinden itiba -
e ya. Halkın Kurtuluşu
unda kaldığına göre.
tahlillerinin yıkıldığı
şlayacak! Halkın Kur-
iki adım önünü göre-
mutuyor.
76 tarihli 54. sayısı -
RINI DÜŞÜRMENİN
ALIŞANLARIN GREVİ
arihten itibaren. TÜM
bir kampanya yürüttü.
ı konuda kendisinden
edildiği halde. açık
ihli 14. sayısında şöy

geçerli mücadele biçi
altını biz çizdik H. S.)
İ" dedikleri ve Halkın
yönünde bir gelişme
rtık "BELKİ" sözün -
di de sıkılmadan pro -
grev hareketinin sos
rını yaratacağını" sa-
n Sesi'nin Nisan ayın-
elenin şehirlerdeki 'te
iğü ve kampanya ha -
yalana başvurarak baş
ır.

LDATMAKTIR

kalmıyor. "MC ikti-
ğinden sosyal-emper-
şmekte olduğu" şek -
rimcilere yakıştırma
lil, olsa olsa iki süper
. ittifakın esas olduğu
lip atamayan Halkın
ekim Halkın Kurtuluşu
n biraz yukarısında

larak işe başlayan MC
. sosyal-emperyalist-
i. MC'nin revizyonist
ır durumda olması on-

olarak işe başlamış".
kçisi olarak devam et
Rusya ile sıcak iliş-
vizyonistlere "kucak
devlet arasındaki re -
birlikçileri arasında -

ki keskin çelişmeyi kavramıyor. ABD işbirlikçileriyle çelişme halindeki diğer süper devletin işbirlikçilerini halkın safında görüyor. Bu yüzdendir ki. Halkın Kurtuluşu revizyonizmin kuyruğuna takılabiliyor ve revizyonizmi "anti-faşist" bir güç olarak değerlendirip. onunla ittifakı savunabiliyor.

Aydınlık ve Halkın Sesi, MC iktidarının, yalnız "işe başladığı" zaman değil, bugün de ABD işbirlikçisi olduğunu her zaman belirtti. ABD emperyalizminin dünya çapındaki gerilemesi yüzünden Türkiye'deki işbirlikçilerini eskisi gibi denetleyemediğini tahlil etti. MC iktidarının. ABD işbirlikçisi olmakla beraber. yurdumuzun kapılarını diğer süper devlete açtığını ve sık sık ABD'nin sözünü dinlemediğini de kanıtlarıyla ortaya koydu. MC iktidarının. yükselen Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı teslimiyetçi bir politika yürüttüğünü gösterdi. Biz, hiç bir zaman "MC'nin sosyal-emperyalizmin işbirlikçiliğine dönüştüğünü" söylemediğimiz gibi, böyle zırva görüşleri de eleştirdik. Zaten Halkın Kurtuluşu, yalanlarını bile düşünmeden piyasaya sürüyor. Proleter devrimciler, hem "MC iktidarının sosyal-emperyalizmin işbirlikçiliğine dönüştüğünü" söylüyorlarmış, hem de bu iktidara karşı yapılacak genel greve Rusya'ya yarayacağı için karşı çıkıyorlarmış. İki tane kuyruklu yalan, birbirini yalanlıyor.

Bu kadarla da kalmıyorlar. Proleter devrimcilerin "işçi sınıfı mücadelesine kayıtsız kaldığı" yalanına da sarılıyorlar. Proleter devrimciler, MC'ye karşı grev hareketini aylardan beri işçi sınıfı içinde propaganda ettiler ve mücadeleye de aktif bir şekilde katıldılar. Proleter devrimciler, revizyonizmin etkisini kırmak ve işçi mücadelesinin doğru bir yönde gelişmesini sağlamak için aktif bir mücadele verdiler. Halkın Sesi, proleter devrimcilerin fabrikalardaki mücadelesini, binlerce işçiye ulaştırdığı özel sayısı ile güçlendirdi ve revizyonizme karşı mücadele etti. İşçi sınıfının içindeki ve dışındaki çalışma birbiriyle uyumlu olarak proleter devrimci siyasetlere hizmet etti.

Halkın Kurtuluşçuları ise, DİSK yönetimine bel bağlayan tutumlarıyla pasifizmin temsilcisi olarak ortaya çıktılar. Onlar, DİSK yönetimine güvendiler ve revizyonistlerin mücadeleyi durdurması üzerine de tam bir umutsuzluğa kapıldılar. Başyazıları da bunu itiraf ediyor:

"Kabul etmek gerekir ki, doğru tespitler yapan proleter devrimciler, hareket içinde gerektiği kadar canlı ve yoğun bir şekilde çalışmadılar. " (sayı 24)

Zaten çalışsalar da, esas olarak revizyonizmin peşine takılmaktan ve revizyonizmin verdiği görevleri yerine getirmekten başka ne yapacaklardı?

REVİZYONİZMİ DEĞİL,
MARKSİZMİ UYGULAYIN.
BÖLÜCÜLÜK YAPMAYIN,
BİRLEŞİN.
HİLE VE TERTİPLE
UĞRAŞMAYIN,
AÇIK VE DÜRÜST OLUN !

MAO ZEDUNG

Siyaset yanlış olduktan sonra, onların "canlı" çalışmasının da "proleter devrimci" bir karakteri olamaz.

KENDİLİĞİNDEN HAREKETE HAYRANLIK REVİZYONİZM VE REFORMCULUĞUN KUYRUĞUNA GÖTÜRÜR

Son olarak şunu belirtelim. Halkın Kurtuluşu'nun proleter devrimci siyaseti reddeden kendiliğinden harekete hayranlığı, yalnız revizyonizmin işine yarar. Son işçi eylemleri, halkın mücadelesinin gelişmesine yararlı olmuş, faşizme darbe indirmiş, geniş işçi yığınlarını eğitmiş ve bir çok devrimci işçinin gözünde revizyonizmin maskesini düşürmüştür. Yoksa bu eylem, Halkın Kurtuluşu'nun küçük burjuva diliyle "muazzam önemde etkiler yaratacak tarihi bir olay", "yeni bir aşamanın başlangıcı", ve "bir dönüm noktası" değildir. Bir işçi hareketi hakkında bu değerlendirmeleri yapabilmek için. o hareketin proleter devrimci önderlik altında olması gerekir. Son işçi hareketi siyasi bir eylemdi. ama proleter devrimci siyasi eylem değildi. Ekonomistler de. işçi hareketinin siyasi bir nitelik kazanmasına çalışmışlar, fakat Marksist devrimci siyasete karşı çıkmışlardı. Parlamentodan bir kanunun çıkması veya çıkmaması için mücadele, siyasi bir mücadele olmakla beraber, "burjuva siyasetinin" sınırları dışına çıkmış değildir. Proleter devrimciler, böyle bir mücadeleyi olduğunca değerlendirirler. Ekonomistler ve kendiliğindenciliğin hayranları ise, bunu harekette "bir dönüm noktası" görürler. Ekonomizm ve kendiliğindencilik, revizyonizmin kuyruğuna takılır ve revizyonizmle ittifak yapar. Revizyonist sendikacıların önemli ölçüde denetlediği ve istediği zaman durdurabildiği bir hareketi, "tarihi bir olay", "bir dönüm noktası" ve "yeni bir aşama" olarak görenlerin yapabileceği başka bir şey yoktur. Unutmayalım ki, her kitle hareketi "ilerici" değildir. Bazen karşı-devrim de kitleleri harekete geçirebilir. Biz, son işçi hareketinin esas yönünün olumlu olduğunu savunuyor ve daha da ilerletilmesi için aktif olarak mücadele ediyoruz. Fakat şu konuda da uyanık olmak gerekir: İşçi hareketi, proleter devrimci bir önderliğe kavuşturulmadığı sürece, revizyonizmin ve reformizmin arkasından gidebilir. Tarihte böyle örnekler vardır.

Halkın Kurtuluşu'nun proleter devrimci önderlik ve siyasetten söz eden lafları göz boyamaktan başka bir anlam taşımıyor. Çünkü ileri sürdükleri siyasetlerin, özde revizyonizmden bir farkı yoktur. "Faşizme geçit yok" sloganını temel alıyorlar. Fakat bunu başka kelimelerle ifade edip, revizyonizmle aynı siyasetlere sahip olmadıkları izlenimini yaratmak için kelime oyunu yapıyorlar. Halkın Kurtuluşu, süper devlet yerine süper güç, Mao Zedung düşüncesi yerine Mao Zedung düşünceleri diyerek, proleter devrimcilerden ayrılıklarını göstermeye çabalarken, ne derece gülünç oluyorlarsa, "faşizme geçit yok" şiarını değiştirerek benimserken de o derece gülünç oluyorlar. Onlar, Marksizm ve revizyonizmi yamalı bir bohça gibi birleştirmek istiyorlar. Bu arada her iki taraftan aldıkları parçaların üzerine boya vurarak yeni bir kumaş dokudukla rını iddia ediyorlar.

Ankara'da 50 Bin Kişi Yürüdü

MC, DGM ve İki Süper Devlet Protesto Edildi

Aralarında TMMOB, Halkevleri Genel Merkezi, Çağdaş Hukukçular Derneği, AYÖD, TÜMÖD, TÖB-DER ve TÜTED'in bulunduğu 14 kuruluşun DGM'lere karşı düzenlediği miting 27 Eylül günü Ankara'da yapıldı. Mitingi düzenleyen kuruluşların bazılarına revizyonistlerin hakim olmasına rağmen, mitinge katılanların ezici çoğunluğunu yurtsever ve devrimciler meydana getiriyordu.

Ellibin kişinin yer aldığı mitinge yurtseverler "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Türkiye" pankartının altında toplanarak katıldılar. Miting Tertip Komitesi taşınacak pankartları ve atılacak sloganları kürsüden ilan etti. Bu sloganlar arasında "Faşizme Geçit Yok" ve "DGM'ye Geçit Yok" gibi revizyonist sloganlar da vardı. Tertip Komitesinin yurtseverleri miting dışında tutmak için ilk çabası devrimci sloganların atılmasını yasaklamak oldu. Bunun üzerine yurtseverler "Ne Amerika Ne Rusya" sloganını atarak cevap verdiler. Daha sonra Tertip Komitesinden bir heyet doğruca "Ne Amerika Ne Rusya" pankartının bulunduğu yere doğru gelerek, bu pankartın indirilmesini istedi. Ancak devrimciler buna izin vermediler ve pankartın önündeki safları sıklaştırdılar. Bu kararlı tutum karşısında yurtseverlerin sesini boğamayacaklarını anlayan revizyonistler geri dönmek zorunda kaldılar. Kalabalık bir kitle miting boyunca devrimci sloganları haykırdı.

Mitingde revizyonist yöneticilerin konuşmaları "Kahrolsun Faşistler. Sosyal-faşistler", "İşçiler Sendika Yönetimine", "İşçi-Memur Ele le Genel Greve" gibi sloganlarla protesto edildi. Miting sonucusunun halkı sık sık "Yaşasın DİSK" diye bağırtma çabaları, bütün işçilerin birliğini isteyen devrimci sloganlarla cevaplandırıldı. Revizyonistler bölücü sloganlarını kitleye kabul ettiremediler.

Tertip komitesi yürüyüşte yurtsever kuruluşların hiçbirine yer vermek istemedi. Böylece devrimcileri miting dışında bırakarak tıpkı Trabzon TÖB-DER mitinginde olduğu gibi devrimcilerin önünü kesmeyi, onları polise ihbar etmeyi ve polisi devrimcilerin üzerine saldırtmayı plânlıyorlardı. Fakat devrimciler TÖB-DER içindeki yurtseverlerle birleşerek yürüyüş koluna girdiler. Sosyal-faşistler devrimcilerin önünü kesmeye yeltendiler. Fakat yüz kadar sosyal- faşistin meydana getirdiği barikat binlerce yurtseverin önünde dağıldı. Diğer devrimci kuruluşlar da böylece yürüyüş koluna girdiler. Bu defa bir köprünün üzerine çıkan sosyal-faşistler, yurtseverlere taşlarla saldırdılar. Bu saldırı da püskürtülerek yürüyüşe devam edildi. Yürüyüş boyunca devrimci sloganlar bağırıldı ve duvarlara yazıldı. Yürüyüşün arkasına takılan bir grup İGD'li ise devrimci sloganları silmeye çalıştılar.

Mitingin bitiş yeri olan Kurtuluş meydanına en önde giren devrimciler emperyalizme ve sosyal-emperyalizme karşı bağımsızlık andını içtiler. Bunun üzerine revizyonistler alelâcele mitingi bitirdiklerini ilan ettiler.

Ankara Mitinginin Dersleri:

REVİZYONİZM KUYRUKÇULUĞUNA

DGM'lere karşı halkın ve işçilerin mücadelesi yükselip, direnişler başlayınca Ankara'daki TÖB-DER, TÜTED, TÜS-DER, TÜM-DER gibi kuruluşların revizyonist yöneticileri bir araya gelerek bir "birlik" meydana getirdiler. Başından itibaren bu birliği yurtseverleri tecrit etmek için kullandılar. Bu birlik "DİSK'i destekliyoruz" diye bildiriler yayınlamaktan başka bir şey yapmadı. Revizyonistler bu birliğe katılmanın şartı olarak, "anti-maocu ve anti-goşist" olmak gerektiğini söylediler. Türkçesi bu birliğe katılmak için "Rusya'ya uşaklık edilmesini" şart koştular. Bu birliğe katılan TMMOB ve AYÖD gibi kuruluşların orta yolcu yöneticileri kendilerine yöneltilen "goşist" suçlamaları karşısında sessiz kalarak, revizyonistlerle bu birliğin devamı ve devrimcilere kapatılması noktasında uzlaştılar. Revizyonistler bunun üzerine daha da cesaretlenerek, bu birliğe İlerici Gençler Derneği, İlerici Kadınlar Derneği gibi sosyal-emperyalizmin beslemesi kukla dernekleri de soktular. Buna rağmen orta yolcular bu "birlik" içinde kalarak revizyonistlerin bu siyasetlerine ve "birlik"lerine meşruluk kazandırdılar. Daha sonra revizyonistler, AYÖD'ün hazırladığı devrimci gençlerin mitingini bütün güçleri ile bastırmaya çalıştılar. "AYÖD'ü bu mitingi yaparsa birlikten atmakla" tehdit ettiler. Miting yapılınca AYÖD bu birlikten atıldı. Bunun üzerine TÜMAS toplantılardan çekildi.

"Birlik", tabandan gelen baskılar sonucu 27 Eylül tarihinde bir miting yapmaya karar verdi. Bu mitingi devrimcilere kapatmak için daha önce "birlik"ten ihraç ettiği AYÖD'ü mitinge kabul ederek, orta yolcularla devrimcilerin arasını açmaya çalıştı. Miting öncesinde devrimciler durumu değerlendirerek şu tespiti yaptılar:Revizyonistlerin Ankara'da gelişen halkın mücadelesini bastırabilmek ve mitinge hakim olabilmek için yeterli güçleri yoktur. Onlar TÖB-DER, TÜS-DER gibi Türkiye çapında etkili örgütlerin arkasına saklanarak kitleleri kandırmaya çalışıyorlar. Ama kitleler üzerindeki etkileri zayıftır. Nitekim yürüyüş sırasında birçok TÖB-DER şubesi yurtseverlerle beraber yürüdü. TÜS-DER otuz kişiyle mitinge katılırken, birçok sağlık elemanı yurtsever saflarda yeraldı. Keza aynı durum memurlar için de söylenebilir. Diğer taraftan gençlik üzerinde revizyonistlerin etkisi hiç yoktu. Bu şartlarda, devrimciler mitinge bütün yurtseverleri aynı safta toplayarak güçlü bir şekilde katılmaya karar verdiler. Mitingin yurtsever seslerin yükseleceği bir alan olabileceğini tespit ederek, bu konuda kararlı bir tutum izlediler. Nitekim gelişmeler de devrimcilerin bu tesbitlerinin doğru olduğunu gösterdi.

Mitingten önce mitinge katılacak olan örgütlerdeki yurtsever arkadaşlarla toplantılar yapıldı. Halkın Kurtuluşu ve Militan Gençlik dergilerinin görüşlerini savunan arkadaşlar "tecrit olmamak" ve "ayrı katılırsak bizi kimse duymaz" gibi gerekçelerle, yurtsever güçleri bölen ve revizyonist saldırılar karşısında zayıflatan bir siyaseti savundular. "Yurtsever arkadaşlar kendi örgütlerinin flamaları altında yürüsün" diyorlardı. Oysa bu durumda revizyonistlerin istedikleri olacak ve yurtsever güçler etkisizleştirilecekti. Mitinge katılan onbinler de esas olarak revizyonistlerin güçlenmesine hizmet edecekti. Onların bu kararları almalarında şüphesiz revizyonizmin gücünü gözlerinde büyütmeleri, revizyonizme karşı teslimiyet ve korku rol oynuyordu. Arkadaşlar bağımsız olarak mitinge katılabileceklerini hiç akıllarına bile getiremiyorlardı. Yapılan tartışmalar sonucu bütün yurtsever grupların ayrı bir birlik halinde ve bütün güçleri ile mitinge katılmaları,her grubun kendi sloganlarını bağırması ve bir saldırı karşısında hep birlikte hareket edilmesi üzerin de anlaşmaya varıldı.

Fakat ertesi gün yapılan toplantıda bu arkadaşlar tekrar eski fikirlerini savundular. Bunun üzerine Halkın Sesi'nin görüşlerini savunan devrimciler mitinge ayrı katılacaklarını ve devrimci sloganları atacaklarını söylediler. Bu toplantılar da Halkın Kurtuluşu ve Militan Gençlik dergilerinin görüşlerini savunanlar sosyal-faşistlerin güçleri hakkında "korkutucu" şeyler söylediler. Fakat gerçek bu değildi. Sosyal-faşistler güç kazanmaktadır. Fakat her şeye hakim değildirler. Güçleri zayıftır ve sadece bazı örgütler üzerinde kurdukları tepeden inme hegemonyaya bağlıdır. Devrimciler ise hızla güçlenmektedir ve gelecek bizimdir. Bu inançla ve somut şartları tahlil ederek HALKIN SESİ'nin görüşlerini savunan devrimciler mitinge bağımsız olarak katılma kararında ısrar ettiler.

Halkın Kurtuluşu ve Militan Gençlik dergile rinin görüşlerini savunan gençler de aynı uzlaş-

REVİZYONİZM MİKROBUNA KARŞI MÜCADELEYİ ASLA GEVŞETMEMELİYİZ

İzmirin Kurtuluşunu kutlama törenleri sırasında devrimcilerin yaptıkları hatalar üzerinde durmak istiyoruz. Bu hatalar bize bugünkü devrimci görevlerimizi kavramamız için önemli dersler sunmaktadır.

Devrimciler törenlere aktif olarak katılmayı ve onu sosyal-emperyalizme karşı bir protesto gösterisi haline getirmeyi kararlaştırmışlardı. Rus sosyal-emperyalistlerinin yurdumuz üzerindeki hegemonyalarını artırmak için bin bir manevraya giriştikleri bugünkü şartlarda, İzmir'in kurtuluşu ancak böyle kutlanabilirdi. Arkadaşlarımız diğer gruplarla da törenlerde ortak hareket etmek için anlaştılar. Ancak Halkın Kurtuluşu dergisine yakınlık duyan arkadaşlar, törenlerin yapılacağı gün, Bornova yurtlarına gelebilecek bir faşist saldırıyı bahane ederek törenlere katılmaktan vazgeçtiler. Onlar, törenler sırasında gelebilecek bir faşist saldırının göğüslenemeyeceğini de bu kararlarına gerekçe olarak getirdiler. Arkadaşlarımız da onların arkasından Bornova yurtlarına gitmek üzere törenleri terkettiler. Ancak bütün bu gelişmelerden haberdar olmayan bir grup arkadaşımız CHP'li **yurtseverler**le birlikte törenlere katıldı. Onlar, **"Ne Amerika Ne Rusya"** yazılı pankartlarını taşıyarak, devrimci sloganlar haykırdılar. Halk devrimcilere büyük ilgi gösterdi ve sloganlara katıldı.

Halkın Kurtuluşu'na yakınlık duyan arkadaşların törenleri terkedip gitmeleri, Halkın Kurtuluşu'nun bağımsızlık sorununa kayıtsızlığının, sosyal-emperyalistlerle mücadeledeki gevşekliğinin ve revizyonizmle uzlaşmasının bir sonucudur. Onlar sözde, faşist komandolarla mücadele edeceklerini belirtmektedirler. Onlar Bornova yurtlarının işgal edilebileceğini görmekte, fakat yurdu muzun sosyal-emperyalizmin yayılma tehdidi altında olduğunu görmemektedirler. Bağımsızlık mücadelesiyle birleştirilmeyen bir demokrasi mücadelesi işte böylesi bir körlüğün ürünü olarak öne sürülmektedir. Proleter devrimci arkadaşlarımız ise, gözlerini dört açacaklarına ve henüz yeteri kadar göremeyenlere de ışık tutacaklarına ellerini körlere vererek yürümeye çalışmaktadırlar. Hiç kimsenin şüphesi yoktur ki, kurtuluş törenlerinde Rusya'nın protesto edilmesini en başta revizyonistler istemiyordu. Ve Halkın Kurtuluşu bu tutumuyla onların istediğini yaptı. Yani Halkın Kurtuluşu revizyonizmle uzlaşıyor, arkadaşlarımız ise Halkın Kurtuluşu ile. Sonuç olarak revizyonizmle uzlaşma devam ediyor.

Devrimci hareket bundan bir yılı aşkın bir süre önce "Revizyonizm Mikrobunu Yokedelim" kampanyasını açarken şu tespiti yapıyordu: "Revizyonizmle uzlaşma, kitlelere güvensizlik, kararsarlık, ideolojik korkaklık ve pasifizm, devrimci saflarda etkisini devam ettirmektedir." (Halkın Sesi Sayı:15) O günlerde revizyonizmle uzlaşma, bağımsız harekete geçmekten çekinmek, "güçbirliği" adı altında revizyonizmle uzlaşmak veya reformcu çevrelerin kapısını aşındırmak, onlarla ortak bir bildiri çıkarabilmek için ilkelerimizden ve temel sloganlarımızdan vazgeçmek şeklinde kendini ortaya koyuyordu. Arkadaşlarımız kitlelere giden yolun uzlaşmaktan geçtiğini sanıyorlar ve kitleler yerine "demokratik çevreler" denen aydın gruplarını, harekete geçirmeye boşuna uğraşıyorlardı. Revizyonistlerin yürüttükleri tecrit kampanyasından etkilenen arkadaşlar, yanlızlık duygusuna kapılıyorlar ve sloganlarımızı kitlelerin benimsemeyeceğini sanıyorlardı.

Revizyonizm mikrobu, ona karşı yürüttüğümüz mücadele sonucu, artık kendini bu kadar açık bir şekilde ortaya koyamıyor. Ancak son İzmir olaylarının gösterdiği gibi o hâlâ içimizde yaşamaktadır. Ve "Revizyonizm Mikrobunu Yokedelim" kampanyamızın başarılarını gölgelemeye devam etmektedir.

Bugün birçok arkadaşımız harekete geçmek için ara akımların gözünün içine bakmaktadırlar. Onlar ayak diretince veya oportünist bir tutumla karar değiştirince ya onların peşinden gidiyorlar, ya da hareketsiz kalıyorlar. Bu, bağımsız harekete geçmekten korkmanın bugün aldığı biçimdir. Şüphesiz biz her eylemde ve her türlü mücadelede birleşilebilecek bütün güçlerle birleşmeye en büyük önemi vermeliyiz. Ancak bir ittifakı belirleyen onun hangi temelde gerçekleştiği ve hangi hedefe yöneldiğidir. Ne olursa olsun birleşme ve ittifak tutumunun, devrimci ittifak anlayışıyla bir ilgisi yoktur. Bu, son tahlilde revizyonizmle uzlaşmaktır. Oysa "Revizyonizm Mikrobunu Yokedelim" kampanyası ile birlikte geliştirdiğimiz devrimci eylem bize gösterdi ki, kitlelerle birleşmenin biricik yolu revizyonizme karşı kararlı bir tavır almaktır. Bu devrimci ders bugün de geçerlidir. Biz, revizyonizme karşı mücadeleyi ara akımların uzlaşmacılığına karşı mücadeleyle birleştirerek kitleleri kazanabiliriz.

Bugün birçok arkadaşımız ara akımların revizyonizmle uzlaşan fikir ve tutumlarını hoşgörüyle karşılıyor ve onlara karşı kararlı mücadele etmiyor. Bu, revizyonizme karşı ideolojik mücadeleden korkmanın bugün aldığı yeni biçimdir. Arkadaşlarımız ara akımları ilerletmenin ve kazanmanın onlarla uzlaşmaktan geçtiğini sanıyorlar. Oysa tam tersine bu tutum onların revizyonizmle uzlaşmalarını destekleyen ve devrimci birliğe zarar veren bir tutumdur. Bu tutum, ancak revizyonizmin güçlenmesine hizmet eder. "Revizyonizm Mikrobunu Yokedelim" kampanyası, bize revizyonist fikir ve tutumlarla kararlı mücadelenin revizyonizmle uzlaşan arkadaşları ilerletmenin ve kazanmanın biricik doğru yol olduğunu gösterdi. Bu sayededir ki, o günlerde revizyonistlerle birleşerek devrimcilere saldıran birçok insan sosyal-emperyalizme karşı cephe aldı.

Bütün bu zaaflarımızın temelinde gene kitlelere, proleter devrimci ideoloji ve siyasete güvensizlik yatmaktadır. Arkadaşlarımız gözlerini bağımsızlık ve devrim isteyen geniş kitlelere çevirmemektedir. "Revizyonizm Mikrobunu Yokedelim" kampanyası ile birlikte, kaldırdığımız bağımsızlık bayraklarının arkasından yürüyen kitleler, bize "Kahrolsun sosyal-emperyalistler" sloganına karşı çıkanın kitleler değil revizyonistler olduğunu gösterdi. İzmir'de Kurtuluş töreni için meydanlara dolan halk bağımsızlık sloganlarımızı çoşkuyla karşılayarak bu gerçeği bize bir kere daha hatırlattı.

Hem "Revizyonizm Mikrobunu Yokedelim" kampanyamız, hem de başından beri yürüttüğümüz devrimci mücadele bize şu gerçeği göstermektedir: Biz ne zaman revizyonizmin üzerine kararlılıkla yürüdüysek yurdumuzda devrim o zaman ilerledi, devrimin güçleri o zaman gelişti. Bugün sıkıca sarılmamız ve kararlılıkla uygulamamız gereken devrimci ders budur. İzmir olayları bize şu uyarıyı kuvvetle yapmaktadır. Revizyonizm mikrobuna karşı mücadeleyi asla gevşetmemeliyiz.

Dogmatizmi, sübjektivizmi, dar-kapıcılığı ve aceleciliği niçin yıkmak istiyoruz? Amacımız, geniş yığınları proletarya önderliğinde harekete geçirmektir. Proleter devrimci siyasetlerden vazgeçmek ve revizyonizmle uzlaşmak, proletarya önderliğinin reddedilmesi demektir. Son kampanyamız, revizyonizm mikrobunu yok etme mücadelesinin bir devamıdır ve revizyonizme karşı mücadeleyi geniş yığınlara götürmek amacıyla açılmıştır. Mehmet Durmaz'ın kampanyamızı yönlendiren ve köklü bir düzeltme hareketi çağrısında bulunan yazısında şöyle denmektedir:

"Bugün Türkiye devriminin yolunun iki süper devlete karşı mücadeleden geçtiğini kavramayan, savaşa karşı mücadele ve milli savunmayı güçlendirme siyasetlerimizi anlamayan ve sosyal-emperyalizme teslimiyetçilikte ifadesini bulan siyasetler "sol" gevezelik şeklinde ortaya çıkmaktadır. Bu sebeple devrimci saflarda sosyal-emperyalizm ve revizyonizmle uzlaşma şeklinde ortaya çıkan revizyonizm mikrobu ile ideolojik planda dogmatizm, siyasette sübjektivizm, örgütlenmede dar kapıcılık ve mücadele tarzında acelecilik aslında bir bütünlük göstermektedir. Bütün bunları temizlemek, revizyonizme ve "sol" çocukluk hastalıklarına karşı kararlı bir mücadele ile mümkündür." (Aydınlık, sayı 66, s. 23)

SON !

macı siyaseti izlediler. HALKIN SESİ dergisinin görüşlerini savunan gençler, mitingle ilgili olarak AYÖD yönetimine şu teklifin götürülmesini istediler: "Herkesin kendi sloganını bağırması, yapılan saldırılara hep birlikte karşı konulması", Halkın Kurtuluşu ve Militan Gençlik dergilerinin görüşlerini savunan gençler ise AYÖD yönetimiyle uzlaşılmasını istediler. Sonuç olarak Halkın Kurtuluşu ve Militan Gençlik yanlıları AYÖD yönetimiyle yalnız şu sloganları atabilme noktasında uzlaştılar: "Kahrolsun Faşizm, sosyal-faşizm" "Kahrolsun Modern Revizyonistler" ve "Bloksuz Türkiye". Bu iki grubun AYÖD yönetimiyle yaptıkları anlaşmaya göre "Ne Amerika Ne Rusya" sloganı atılmayacak, bu slogan atıldığı takdirde, saldırı olursa tarafsız kalınacaktı. HALKIN SESİ'nin görüşlerini savunan gençler bu teslimiyete karşı çıktılar.

Miting sırasında HALKIN SESİ'nin görüşlerini savunan devrimciler kendi bağımsız siyasetlerini uyguladılar ve bütün devrimcileri kendi etraflarında birleştirdiler. HALKIN SESİ taraftarlarının siyaseti sayesinde miting yurtsever çoğunluğun, revizyonistlere ve ortayolculara karşı zaferiyle sonuçlandı. Çeşitli gruplar, HALKIN SESİ taraftarlarıyla aynı siyaseti izlemek zorunda kaldı.

Miting devrimcilerin herşeyden önce kendi bağımsız siyasetlerine ve güçlerine güvenmeleri gerektiğini bir kere daha açık olarak gösterdi. Revizyonizme, orta yolculuğa ve sosyal-emperyalizm ve revizyonizmle uzlaşma siyasetlerine karşı mücadeleyi kararlılıkla yürütmeliyiz.

Çin Halk Cumhuriyeti'nin Kuruluşunun 27. Yılı

Çin Ayağa Kalkıyor. Başkan Mao Zedung 1 Ekim 1949' da Tien An Men Meydanında ÇHC' nin Kuruluşunu İlan Ediyor

1 Ekim 1976 Çin Halk Cumhuriyeti'nin kuruluşunun 27. yıldönümüdür. 27 yıl önce 1 Ekim günü, Başkan Mao Zedung Pekin'de Tien An Men meydanına kızıl bayrağı çekmiş ve yeni Çin'in ayağa kalkışını tüm dünyaya ilan etmişti. Çin halkı, Çin Halk Cumhuriyeti'nin kuruluşunun 27. yılında, ülkesinin kurucusu ve önderi Mao Zedung'u kaybetmenin derin acısı içindedir. Dış ve iç düşmanlarına karşı mücadelede ve proletarya diktatörlüğünü güçlendirmede Çin halkı, acısını kuvvete dönüştürerek yeni bir kararlılıkla ileri atılmaktadır.

Çin Halk Cumhuriyeti'nin 27 yılı Çin halkının kazandığı büyük zaferlerle doludur. Çin halkı çetin mücadeleler içinde, sosyalist dönüşümü tamamlamış, yarı-feodal, yarı-sömürge Çin'i dev bir sosyalist ülke haline getirmiştir. Büyük Proleter Kültür Devrimiyle Çin Halkı, kapitalizmi geri getirmek isteyen burjuva karargahları yerle bir etmiştir. Çin halkı, Liu Şao-çi'nin, Lin Biao'nun ve Deng Siao-ping' in sinsi teşebbüslerini bir bir ezmiştir.

Çin halkı sosyalist devrimde ve sosyalist inşada büyük zaferler kazanmış, proletarya diktatörlüğünü sağlanmaştırmış ve güçlendirmiştir. Bugün, Çin Halk Cumhuriyeti yeni zaferlere doğru canlı bir şekilde ilerlemektedir.

Çin halkının son 27 yıl boyunca kazandığı zaferler, bütün ülkelerin proletaryası, ezilen halklar ve milletler ve yoksul ülkeler için büyük bir güç ve ilham kaynağı olmuştur. En başta Çin Halk Cumhuriyeti'nin kuruluşu, dünyanın çehresini değiştirmiş ve emperyalizme ağır bir darbe indirmiştir. Çin'de proletarya diktatörlüğünün korunması ve güçlendirilmesi, sosyalizmi yok etmek için dünya çapında bir saldırıya girişen Kruşçev-Brejnev revizyonistlerinin emellerini bozguna uğratmıştır. Çin sosyalizmin güçlü bir kalesi, başta iki süper devlet olmak üzere emperyalizme karşı mücadelede Üçüncü Dünya nın sağlam bir dayanağı olarak dünya halklarının mücadelesine büyük katkılarda bulunmuştur. Çin halkının bütün bu başarıları Mao Zedung önderliğinde,Mao Zedung'un devrimci çizgisi sayesinde ve Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesinin ışığında kazanılmıştır. Çin halkı, bu yolda yürümeye kararlıdır ve muhakkak daha da büyük zaferler kazanacaktır.

Mao Zedung önderliğindeki Çin halkının bütün başarıları, Türkiye halkının mücadelesine de güç katmış ve destek olmuştur. Türkiye devrimcileri olarak,Çin halkının Mao Zedung'un davasını sürdürme yolunda kazanacağı yeni zaferleri selamlıyoruz.

Mao Zedung'u Karalamaya Çalışan Faşist ve Revizyonist Suç Ortakları

Başkan Mao'nun ölümü bütün dünyada derin bir üzüntü yarattı. Dünya halkları, özgürlükten yana bütün insanlık Mao Zedung'un önünde saygı ile eğildi. Faşistler ve sosyal-faşistler ise ağız birliği halinde Başkan Mao'nun ölümünü sevinç naraları atarak kutladılar. Bu iki akımın halk ve devrime karşı nasıl birleştiğini ve nasıl aynı özü taşıdığını Başkan Mao'nun ölümü üzerine bir kere daha gördük.

Mao Zedung'un ölüm haberini faşist Bayrak gazetesi şöyle veriyor du: "Diktatör Mao öldü" "Kızıl Çin' de siyasi çekişmelerin artması bekleniyor", "Çin'in geleceği karanlık" "Mao'nun ölmesiyle beraber bir müddettir devam eden kavgalar iyice şiddetleneceğine kesin gözüyle bakılmaktadır. " (10 Eylül 1976 Bayrak)

Kitle dergisi de aynı telden çalıyor. "Mao Tse Tung'un ölümünden sonra Pekin'de iktidar savaşı kızışacak. " sözlerini bu dergi de tıpkı Bayrak gazetesi gibi manşete çıkarmış.

Faşist Hergün gazetesi Başkan Mao'nun ölüm haberini "İktidar çekişmesi Kızıl Çin'i bölebilir" başlığı altında verirken, "En Büyük Ha pishane, En Gaddar Gardiyan Çin ve Mao" yazı dizisine başlayacağını ilan ediyor.

Revizyonist Yürüyüş dergisi ise aynı teraneye her zamanki imalı üslubuyla katılıyor: "Mao'nun ölümüyle birlikte ÇKP ve Çin halkı uzun süredir sokulduğu dar boğazın en nazik bölgesine adım atmış oluyor. " (Yürüyüş, sayı 75)

Ortadoğu gazetesi, Mao Zedung' un ölümünü "Mao öldü, Dünya Bir Beladan Kurtuldu" diyerek kutluyor. (10 Eylül 1976 Ortadoğu) Aynı sevince Kitle dergisi şu sözlerle katılıyor: Maocu ÇKP'nin başkanı Mao Tse Tung'un ölümü ile Çin'deki yaşlı lider kadrosunun sonuncusu da böylece dünyadan göçmüş oluyordu." (Kitle, sayı 126)

Bayrak gazetesinde yazan Abdullah Yaman, "Mao'ya zaten çoktandır ölü gözüyle bakılmaktaydı. " diyor. (Bayrak, 11 Eylül) Kitle dergisi son nefesine kadar sosyal emperyalizme karşı mücadele verdiğini çok iyi bildiği Mao Zedung için alçakça şunları yazıyor: "Son yıllarda Mao'nun söz konusu Maocu klikler tarafından kullanılmaktan başka bir fonksiyonu kalmadığı zaten anlaşılmaktaydı"(Kitle sayı 126)

Bayrak gazetesi ve bu gazetenin çeşitli faşist yazarları Mao' - dan "Kızıl Çin'in diktatörü" diye söz ediyorlar. Kitle dergisi ise aynı diktatörlük suçlamasına şöyle katılıyor: "ÇKP'nin kırk yıllık lider kadrosundan karalanmayan tek kişi kala kala 'Başkan Mao' kalmaktadır.

Yürüyüş degisi, Mao Zedung' u "milliyetçi bir sapma" olarak değerlendiriyor. (Yürüyüş, sayı:75) Kitle dergisi çok daha küstah:"Maoculuk iliklerine kadar deşifre olmuş, onun anti-komünist özü, küçük burjuva karakteri, milliyetçi niteliği tümüyle teşhir edilmiştir. " (Kitle, sayı 126)

Kitle dergisinin teorik tahlillerini Bayrak gazetesinin yazarı Abdullah Yaman "Mao Öldü, Yaşasın Türkistan" yazısında somutlaştırıyor. Faşist yazar Kitle'nin " büyük han şovenizmi" iddialarını şöyle paylaşıyor:"Kızıl diktatör Çin kıtasında ve Çin'in boyunduruğunda bulunan Türkistan, Tibet, Mançurya ve Moğolistan gibi ülkelerde milyonlarca insanın kanını içtikten sonra geride büyük problemler bırakarak öldü. Bir taraftan kanına girdiği milletlerin vebali, bir taraftan da geride bıraktığı çok düğülü problemlerin ağırlığı Mao'yu ölümünden sonra da büyük azaplar içinde kıvrandıracak tır. " (Bayrak, 11 Eylül)

Tercüman'ın ünlü faşist yazarı Ahmet Kabaklı şöyle yazıyor:"En az Hitler, Kastro ve Stalin kadar zararlı bir deli idi. Şimdi başsız ve çılgın bir 700 milyon kaldı dünyaya. . ." (Tercüman, 24 Eylül)

Yürüyüş dergisi ise şöyle diyor: "Mao'nun kişiliği de Maocu sapmanın gelişmesinde belirleyici bir rol oynadı. Bu yalnız onun bilinçli eylemlerinden ibaret değildi. Mao'nun kişiliği, Maocu oportünizmi eylem kılavuzu edinen milliyetçi grupların sağlam dayanağı olageldi. Mao'nun hem teşvikçisi hem de asıl kazançlısı olduğu gruplararası etkinlik mücadelesi, son dönemlerde Çin halkının büyük ekonomik ve toplumsal kayıplara katlanmasına ve ulusal birliğin sarsılmasına yol açtı. " (Yürüyüş, sayı 75)

Yurtdışındaki Devrimcilerin Mao Zedung'u Anma Toplantısı

Bonn'daki Çin Halk Cumhuriyeti Büyükelçiliği'ni ziyaret ederek saygı duruşunda bulunan Türkiyeli devrimciler heyeti.

18 Eylül Cumartesi günü Yıldız Gazetesinin çağrısıyla Köln şehrinde dünya proletaryasının ve ezilen halkların büyük öğretmeni Mao Zedung'un ölümü dolayısıyla bir anma töreni düzenlendi. Törene Batı Avrupa'nın çeşitli ülkelerindeki şehirlerden 70'e yakın devrimci, işçi ve öğrenci katıldı. Ayrıca törende kalabalık olarak Yunanlı devrimciler, KPD/ML (Almanya Komünist Partisi/Marksist-Leninist) ve KPD' nin (Almanya Komünist Partisi) temsilcileriyle İran Öğrenci Derneği temsilcileri de hazır bulundular.

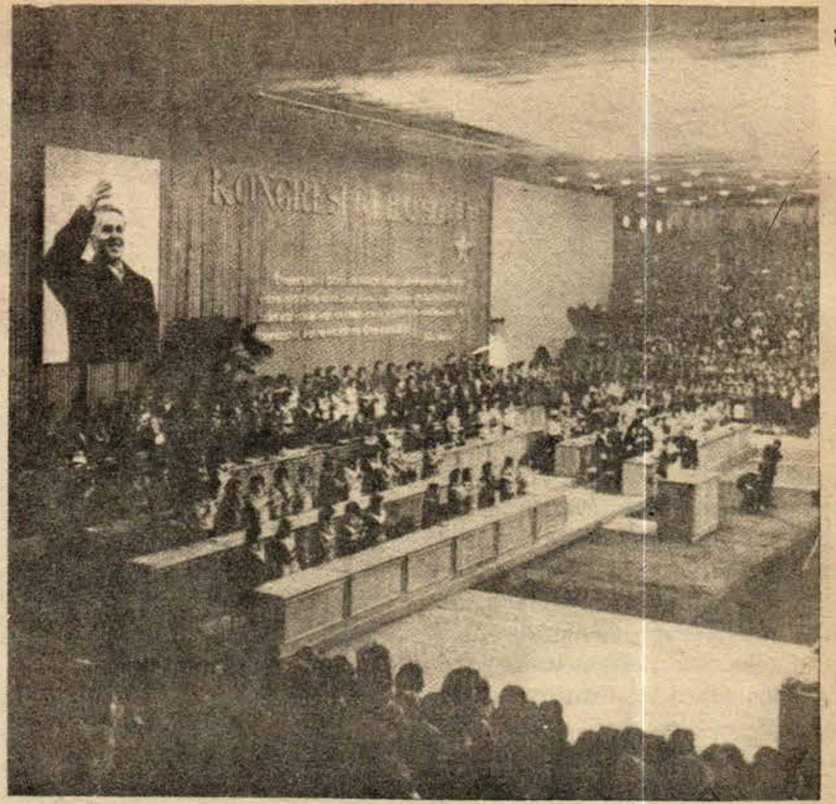
Büyük devrimci ve öğretmen Mao Zedung'un anısına üç dakikalık saygı duruşuyla açılan törende ilkin ÇKP'nin Mao Zedung'un ölümüyle ilgili olarak yayınladığı açıklama okundu. Bunu Türkiye Marksistleri adına ÇKP Merkez Komitesi'ne gönderilen başsağlığı mesajının okunması izledi. Daha sonra yapılan bir konuşma ile Mao Zedung'un devrimci hayatı ve Marksizm-Leninizme katkıları dile getirildi. Onu izleyen bir konuşmada ise, Mao Zedung Düşüncesinin Türkiye'ye gelmesi ve oportünist ve revizyonist akımlara rağmen yayılması anlatıldı. Konuşmalara KPD/ML, KPD, AMEE (Yunanlı Devrimcilerin Yurtdışı Örgütü), İran Öğrenci Derneği ve diğer bazı derneklerin okudukları mesajlarla son verildi.

Konuşmalar arasında KPD/ML' ye bağlı bir koro ile Köln'deki devrimci öğrenci ve işçilerin korosu devrimci marşlar söylediler. Konuşmaların bitiminde Mao Zedung' un 1965'de yazdığı ve ilk kez bu yılın başında açıklanan iki şiiri okundu ve açıklandı.

Tören sırasında yurtdışındaki devrimci işçileri, öğrencileri, kadınları ve çocukları temsil eden 10 kişilik bir heyet, Bonn'daki Çin Halk Cumhuriyeti büyükelçiliğini ziyaret ederek saygı duruşunda bulundu. Büyükelçilikte hazırlanmış bulunan bir katafalka yurtdışındaki Türkiyeli devrimcilerin bir çelengini koydu. Yine Mao Zedung'un ölümü dolayısıyla açılan özel bir deftere Türkiyeli devrimcilerin, işçilerin ve öğrencilerin duyduğu üzüntüyü yazdı.

Törenin son bölümünde eski Çin ile yeni Çin arasındaki farkı en iyi şekilde gösteren bir belge olan "DAÇAY" filmi oynatıldı. Çin' de çekilen bu filim, Mao Zedung'un önderliğinde köylülerin tabiatı nasıl değiştirdiklerini, yoksul ve kurak bir köyden nasıl her şeyin yetiştiği ve mutlu bir köy yaptıklarını göstermektedir.

Tören hep birlikte söylenen Enternasyonal ile son buldu.

AEP 6. Kongresi Revizyonizme ve Maceracılığa Karşı Mücadele Çağrısı Olmuştu

Arnavutluk Emek Partisi'nin Yedinci Kongresi 1 Kasım'da Toplanıyor

19-20 Temmuz günleri Enver Hoca yoldaşın başkanlığında toplanan AEP Merkez Komitesi, VII. Parti Kongresinin 1 Kasım'da toplanmasını kararlaştırmıştır. AEP VII. Kongresi gündeminde şu maddeler bulunmaktadır:

- Enver Hoca yoldaşın Merkez Komitesi adına vereceği çalışma raporu.
- Parti Kontrol Komisyonunun raporu.
- Siyasi Büro üyesi ve Bakanlar Kurulu Başkanı Mehmet Şehu yoldaşın okuyacağı 6. Beş Yıllık Ekonomik ve Kültürel Gelişme Plânı üzerine AEP'nin direktifleri hakkında rapor.
- AEP Merkez organlarının seçimi.

Arnavutluk halkı, AEP'nin VII. Kongresini ve 8 Kasıma rastlayan Partinin 35. kuruluş yıldönümünü, sosyalizmin kuruluşu ve proletarya diktatörlüğünü sağlamlaştırma mücadelesine büyük bir hız vererek karşılamaktadır. Birçok sanayi kuruluşu ve tarım kooferatifinde planın öngördüğü hedefler zamanından önce tamamlanmakta ve ideolojik mücadelede yeni başarılar kazanılmaktadır.

Ulukışla'da Mao Zedung Anıldı

Ulukışla'da 18 Eylül günü yapılan bir toplantıyla Mao Zedung anıldı. Toplantıya emekçiler, gençler ve öğretmenler katıldı. Toplantıda Mao Zedung'un hayatı ve mücadelesi anlatıldı. Toplantıya katılanlar Mao Zedung'un ölümünden duydukları üzüntüyü mücadelede kararlılığa dönüştüreceklerini belirttiler. Mao Zedung' un revizyonizme karşı mücadelesini örnek alacaklarını söylediler.

Mao Zedung Yoldaş'ın Çetin ve Fedakâr Mücadele Ruhunu Örnek Alalım

Saflarımızda işçi ve köylü yığınlarına, geniş halk yığınlarına güven duygusunu, proleter önderliğe ve proletaryanın bağımsızlığına sarılma kararlılığını, kendi gücüne dayanma ve çetin bir şekilde fedakarca mücadele etme ruhunu canlandırmalı, daha kararlı ve azimli olmalıyız. Çünkü Mao Zedung yoldaşın ölümünden sonra biz proleter devrimcilere düşen görevler ve sorumluluklar daha da ağırlaşmış bulunmaktadır. Dünya devrimi ve ülkemizin devrimi için aşmayacağımız engel, fetemetmeyeceğimiz kale yoktur.

İşte bunun için devrimci saflardaki hatalı eğilimleri ve zaafları yenmek zorundayız. Bu zaaflar bugün hangi noktalarda ortaya çıkmaktadır? Öncelikle kendi gücüne dayanmama, proletarya önderliğinden vazgeçme ve şartlara boyun eğme noktalarında ortaya çıkmaktadır.

1. Devrimci saflarda revizyonistleri müttefik olarak görme anlayışı hâlâ devam etmektedir. Son işçi direnişleri sırasında bu durum açıkça görülmüştür. Bir kısım arkadaşlar, direnişlerin başlatılması ve sürdürülmesinde işçi kitlelerine değil, DİSK yöneticilerine ve revizyonistlere güvenmişlerdir. Revizyonistler sahtekarca eylemden yana göründükleri zaman arkadaşların yüzü gülmüş, eylemler revizyonistler tarafından kırılmaya başlandığında arkadaşlar karamsarlığa kapılmışlardır. Oysa yapılması gereken bunun tam tersidir. Revizyonistler, sahte eylem taraftarlığı yaparken biz, onların grev kırıcı yüzlerini teşhir etmeli ve işçilerin, direnişleri kendi bağımsız güçleriyle sürdürmeleri için çalışmalıydık. Çünkü işçilerin kendi bağımsız güçlerine dayanarak direnişi sürdürmeleri tek güvencedir. DİSK içindeki revizyonistlerin görevi, grev kırıcılıktan başka bir şey değildir. Revizyonistler eylemi kırmaya giriştiklerinde ise yapılacak şey, cesaretle ileri atılıp mücadelenin kararlı olarak sürmesi ve proleter devrimci siyasetlerin yön göstermesi için çalışmaktır. Revizyonistler eylem kırıcılığına giriştiği zaman bundan dolayı karamsarlığa kapılmak, bir proleter devrimciye yakışmaz. Tam tersine hepimiz revizyonistlerin sahtekar yüzü ne kadar erken açığa çıkarsa, işçiler onların gerçek yüzünü ne kadar erken öğrenirse o kadar sevinmeliyiz. Son işçi direnişlerinde DİSK'in kuyruğuna takılan devrimciler şunu görememektedirler: Bugün işçi sınıfının içindeki mücadelede hayati mesele revizyonist zinciri kırmak, DİSK içindeki revizyonistleri tecrit etmektir. Bu zincir kırılmadığı zaman işçilerin proleter devrimci bir önderlik etrafında toplanmalarını, bağımsız bir örgütlenme ve mücadeleye girişmelerini beklemek hayal olacaktır.

DİSK'in kuyruğuna takılmak mı, yoksa bağımsız eylem ve örgütlenmede direnmek ve her fırsatta revizyonistlerin grev kırıcı yüzünü açığa çıkarmak mı? İkinci tutum proleter devrimcilerin tutumudur. Birinci tutum ise Halkın Kurtuluşu'nun revizyonizmle uzlaşan tutumudur. Halkın Kurtuluşu DİSK "eylem" dediği zaman ortaya fırladı, DİSK geriye çekilince, o da geri çekilerek faşist terörden söz eder oldu. Bu tutumla mücadele etmeliyiz.

DİSK eylemleri kırdıktan sonra, yapılması gereken DİSK içindeki revizyonistleri teşhir etmek iken bazı arkadaşlar hâlâ DİSK yöneticilerini eyleme zorlama siyaseti yürütüyorlar. Bu tutum yanlıştır. Bu tutum DİSK'e bel bağlayan hatalı tutumu yansıttığı için yanlıştır. İkincisi, DİSK yöneticilerine kredi açtığı, onların işçi kitlelerini bir kere daha aldatmasına hizmet ettiği için yanlıştır. Biz "DİSK yöneticileri, hadi size bir şans daha. Lütfen direnişleri yeniden başlatın, biz de işçileri bir kere daha peşinize takıp aldatmanıza yardımcı olacağız" mı diyeceğiz? Biz işçilere dönüp şöyle seslenmeliyiz: "İşte sahtekarların, grev kırıcıların yüzünü bir kere daha gördünüz. Bunlar işçi sınıfının düşmanıdır. Bunlar sınıf haini ve millî haindir. Onların 'yeniden direniş yapabiliriz' gibi sahte sözlerine inanmayınız. Kendi çelikten kollarımıza güvenmeli ve yarından tezi yok kendi bağımsız direniş komitelerimizi örgütlemeliyiz. Proleter devrimci önderlik etrafında toplanmalıyız. Bize ihanet etmeyecek sadece ve sadece proleter devrimci önderliktir."

Devrimci saflarda DİSK'e güvenme şeklinde beliren zaaf nerden geliyor. Bu, revizyonizmin düşman karakterini kavramamaktan, ondan hâlâ bir umut beklemekten, proletaryanın bağımsızlığına ve kendi gücüne dayanarak bir şeyler yapabileceğine inanmamaktan ileri geliyor.

2. Hareketimizin, revizyonistler arasındaki çelişmeleri derinleştirme siyaseti de bazı devrimciler tarafından yanlış anlaşılmaktadır. Sosyal-emperyalizmin beşinci kolu ve en azgın revizyonist klik olan TKP'ye karşı mücadele ederken TİP'le uzlaşmayı, düşünenler çıkmaktadır. Bu, son derece hatalı bir eğilimdir. Şunu bilmeliyiz ki, TİP de revizyonist bir kliktir ve sosyal-emperyalizme uşaklığı meslek edinmiştir. Kitle örgütlerinde devrimcilere karşı en alçakça bastırma yöntemlerini uygulamaktan bir an bile geri durmamıştır. Şimdi onların demokrasiden dem vurmalarına bakarak, gerçek niteliklerini asla unutmamalıyız. Bizim millî düşmanlara ve TİP revizyonistlerine verecek hiç bir tavizimiz yok. Proleter devrimci önderlik etrafında birleşen halk, TKP, TSİP ve TİP revizyonistlerinin topunu birden mezarlarına yollayacaktır. Bu yüzden, revizyonistler arasındaki çelişmeleri derinleştirmek başka bir şey, bir revizyonist kliğe karşı başka bir revizyonist kliğe dayanmak başka bir şeydir. Böyle bir tutum takınmak da şüphesiz halka güvensizlikten, kendi gücümüze güvensizlikten ve dağları deviren proletaryanın yüce ruhundan uzaklaşmaktan ileri gelmektedir.

3. Yine bazı devrimciler, kitle örgütlerinde revizyonistlere karşı verilen mücadelede halkın, çalışan insanların gücüne ve bilincine güvenecekleri yerde, burjuva demokratlarından farksız bir tutum takınıyorlar. Bu arkadaşlar, kitle örgütlerinde revizyonistlerin işbirlikçi yüzlerini açığa çıkarıp geniş kitle ile birleşeceklerine, sınıflar üstü bir demokrasinin gerçekleşmesini beklliyorlar. "Herkese söz hakkı". İyi güzel, ama sadece bununla yetinirsek bu hiç bir şey ifade etmez. Bizim "TKP" revizyonistlerine karşı verdiğimiz mücadele proleter devrimci bir mücadeledir. Biz burjuva demokratı değiliz ve kimseden de demokrasi dilenmiyoruz. Demokrasiyi kendi bileğimizin gücüyle kazanacağız.

Bazı devrimcilerde çok yoğun bir şekilde görülen salt demokrasici tutum devrimci saflarda kendine güveni sarsmakta ve başkalarından söz hürriyeti beklemeye yol açmaktadır. Oysa biz burada da kendi gücümüze güvenmeli, revizyonistlere karşı kararlı bir mücadele ile hakla rımızı kazanmalı ve onları yıkmalıyız. Biz milyonlarca halkı temsil ediyoruz, bir avuç dönek ise millî ihaneti temsil ediyorlar. O halde bizim cesur olmamız ve revizyonistlerin bizden korkması için çok sebep vardır.

4. CHP'ye karşı uzlaşmacı eğilimleri de tespit etmeliyiz. Bu eğilim daha önce faşizm karşısında bütün güçlerle birleşmek doğru siyasetinin ardına gizleniyordu. Şimdi ise revizyonizme karşı bütün güçlerle birleşme siyasetinin ardına gizleniyor. Bu eğilim, proletaryanın önderliği ve bağımsızlığı fikrini kabul etmemektedir. Başkalarının devrimcileri desteklemeleri gerektiği hiç akla getirilmemekte, hep devrimciler destekçi olarak görülmektedir. Mesela bir devrimci, "revizyonistlere karşı CHP'li işçilerin temsilci seçilmesi için çalışmalıyız" diyor. Bu devrimcinin aklına proleter devrimci işçileri temsilci seçtirmek hiç gelmiyor. Böylece öncülük hem faşizm hem de revizyonizmle uzlaşma içinde bulunan CHP'nin ellerine teslim edilmiş oluyor. Çünkü geleceği ellerimizde tuttuğumuza inanmıyor. Bazıları bugün büyük olan güçlere bakıp onların peşine takılıyorlar, onların içinin kof olduğunu göremiyorlar. Proletaryanın genç, ama güçlü filizini görmeyenler, proletaryanın büyük geleceğine inanamazlar ve proletarya önderliği için mücadele edemezler.

5. Son olarak hatalı görüşlere karşı mücadele ruhunun da hâlâ eksiklikler taşıdığını söylemeliyiz. Şüphesiz beş ay öncesine göre daha iyi durumdayız. Devrimci önderlik oportünistlere karşı bir mücadele açtı ve saflarımızda devrimci ideolojiye güven yenilendi. Ama yine de eksiklikler var. Revizyonizmle uzlaşan ara akımlarla uzlaşma tutumu henüz yenilmiş değildir. Arkadaşlarımızdan bazıları işçi ve köylü kitlelerine güvenerek bağımsız bir eylem çizgisi izleyecekleri yerde, hemen ara akımların temsilcilerini arayıp bulmakta, onlar olmadan bir adım bile atmamaktadırlar. Bazı arkadaşlar, bu grupları sonsuza kadar yaşayacak gruplar olarak görmekte, bu gruplara dahil devrimcilerin doğru çizgiyi benimsemeleri için mücadele etmek yerine, onların sanki sonsuza kadar revizyonizmle uzlaşan saflarda kalacağını düşünmektedirler. Bu tutum, gerçeğe aykırıdır ve proleter devrimcilerin birliğine hizmet etmez.

Bütün bu eğilimleri yenmek pro leter devrimcilerin üzerine düşüyor. Mao Zedung yoldaşın yolundan ilerleyeceğimizi söylüyoruz. Öyleyse bu sözün hakkını vermeliyiz.

İşçi ve köylü yığınlarına güvenmeli,
Proleter önderliğe ve proletaryanın bağımsızlığına kararlılıkla sarılmalı,
Kendi gücümüze dayanmalı,
Mao Zedung Yoldaş'ın çetin bir şekilde mücadele ve fedakarca çalışma ruhunu örnek almalıyız!